Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B** **SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2012/27/EÚ**

z 25. októbra 2012

o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES

(Text s významom pre EHP)

(Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Smernica Rady 2013/12/EÚ z 13. mája 2013	L 141	28	28.5.2013

Opravená a doplnená:

►**C1** Korigendum, Ú. v. EÚ L 113, 25.4.2013, s. 24 (2012/27/EÚ)

▼B

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2012/27/EÚ

z 25. októbra 2012

o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([1]),

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ([2]),

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ([3]),

keďže:

(1) Európska únia stojí pred bezprecedentnými výzvami vyplývajúcimi zo zvýšenej závislosti od dovozov energie a obmedzených zdrojov energie, ako aj z potreby zmierniť zmenu klímy a prekonať ekonomickú krízu. Energetická efektívnosť je cenným prostriedkom na reakciu na tieto výzvy. Zlepšuje sa ňou bezpečnosť dodávky Únie znížením primárnej energetickej spotreby a znížením dovozov energie. Pomáha znížiť emisie skleníkových plynov nákladovo efektívnym spôsobom, a tým zmierniť zmenu klímy. Prechodom na energeticky efektívnejšie hospodárstvo by sa tiež malo zrýchliť šírenie inovačných technologických riešení a zlepšiť konkurencieschopnosť priemyslu v Únii, podporiť hospodársky rast a vytvárať vysokokvalitné pracovné miesta vo viacerých sektoroch súvisiacich s energetickou efektívnosťou.

(2) V záveroch Európskej rady z 8. a 9. marca 2007 sa zdôraznila potreba zlepšiť energetickú efektívnosť v Únii, aby sa do roku 2020 dosiahol cieľ usporiť 20 % primárnej energetickej spotreby Únie v porovnaní s prognózami. V záveroch Európskej rady zo

([1]) Ú. v. EÚ C 24, 28.1.2012, s. 134.
([2]) Ú. v. EÚ C 54, 23.2.2012, s. 49.
([3]) Pozícia Európskeho parlamentu z 11. septembra 2012 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 4. októbra 2012.

▼B

4. februára 2011 sa zdôrazňuje, že cieľ zlepšiť energetickú efektívnosť do roku 2020 o 20 %, ktorý Európska rada schválila v júni 2010 a ktorého doterajšie plnenie nie je dostačujúce, sa musí dosiahnuť. Prognózy z roku 2007 uvádzali primárnu energetickú spotrebu v roku 2020 v objeme 1 842 Mtoe. Zníženie o 20 % znamená 1 474 Mtoe v roku 2020, t. j. zníženie o 368 Mtoe v porovnaní s prognózami.

(3) V záveroch Európskej rady zo 17. júna 2010 sa potvrdil cieľ energetickej efektívnosti ako jeden z hlavných cieľov novej stratégie Únie pre zamestnanosť a inteligentný, udržateľný a inkluzívny rast („stratégia Európa 2020“). V rámci tohto procesu a na účely plnenia tohto cieľa na vnútroštátnej úrovni sú členské štáty povinné stanoviť v úzkej spolupráci s Komisiou svoje národné ciele a uviesť vo svojich národných programoch reforiem spôsob, ako ich chcú dosiahnuť.

(4) V oznámení Komisie z 10. novembra 2010 o stratégii Energia 2020 sa energetická efektívnosť uvádza ako hlavný prvok energetickej stratégie Únie na rok 2020 a vymedzuje sa v ňom potreba novej stratégie energetickej efektívnosti, ktorá umožní všetkým členským štátom oddeliť využívanie energie od hospodárskeho rastu.

(5) Vo svojom uznesení z 15. decembra 2010 o revízii akčného plánu pre energetickú efektívnosť Európsky parlament vyzval Komisiu, aby do svojho revidovaného akčného plánu pre energetickú efektívnosť zahrnula opatrenia potrebné na preklenutie medzier, aby sa celkový cieľ Únie v energetickej efektívnosti dosiahol v roku 2020.

(6) Jednou z iniciatív stratégie Európa 2020 je hlavná iniciatíva „Európa efektívne využívajúca zdroje“, ktorú prijala Komisia 26. januára 2011. V tejto iniciatíve sa energetická efektívnosť označuje za hlavný prvok zabezpečenia udržateľnosti využívania zdrojov energie.

(7) V záveroch Európskej rady zo 4. februára 2011 sa uznalo, že plnenie cieľa Únie v energetickej efektívnosti nie je dostačujúce a že je potrebné odhodlané konanie v snahe zúročiť značný potenciál na dosiahnutie väčších úspor energie v oblasti budov, dopravy a výrobných procesov. V týchto záveroch sa tiež stanovuje, že do roku 2013 sa preskúma plnenie cieľa Únie v oblasti energetickej efektívnosti a v prípade potreby sa zvážia ďalšie opatrenia.

(8) Komisia 8. marca 2011 prijala oznámenie s názvom Plán energetickej účinnosti na rok 2011. V tomto oznámení sa potvrdilo, že Únia nie je na správnej ceste k dosiahnutiu svojho cieľa energetickej efektívnosti. Je to tak aj napriek pokroku v rámci národných politík energetickej efektívnosti uvedených v prvých národných akčných plánov energetickej efektívnosti, ktoré členské štáty predložili na základe požiadaviek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/32/ES z 5. apríla 2006 o energetickej účinnosti konečného využitia energie a energetických službách ([1]). Aj úvodná analýza druhých akčných plánov potvrdzuje, že Únia nie je na správnej ceste. Na účely nápravy sa v pláne energetickej

([1]) Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 64.

▼B

účinnosti 2011 vymedzila séria politík a opatrení energetickej efektívnosti, ktoré zahŕňajú celý energetický reťazec vrátane výroby, prenosu a distribúcie energie, vedúcu úlohu verejného sektora v oblasti energetickej efektívnosti, budovy a spotrebiče, priemysel a potrebu umožniť koncovým odberateľom riadiť svoju spotrebu energie. Energetická efektívnosť v odvetví dopravy sa súbežne hodnotila v Bielej knihe o doprave prijatej 28. marca 2011. Najmä v rámci iniciatívy č. 26 z Bielej knihy sa požadujú vhodné normy pre emisie CO_2 z vozidiel všetkých druhov dopravy doplnené v prípade potreby požiadavkami na energetickú efektívnosť s cieľom pokryť všetky typy pohonných systémov.

(9) Komisia 8. marca 2011 prijala aj plán prechodu na konkurencieschopné nízkouhlíkové hospodárstvo v roku 2050, v ktorom uviedla, že je potrebné zamerať sa viac na energetickú efektívnosť aj z tohto hľadiska.

(10) V tejto súvislosti je potrebné aktualizovať právny rámec Únie pre energetickú efektívnosť smernicou sledujúcou celkový cieľ energetickej efektívnosti, ktorým je do roku 2020 dosiahnuť 20 % úsporu z primárnej energetickej spotreby Únie a uskutočňovať ďalšie zlepšenia energetickej efektívnosti po roku 2020. Na tieto účely by sa mal touto smernicou vytvoriť spoločný rámec na podporu energetickej efektívnosti v Únii a mali by sa v nej stanoviť konkrétne opatrenia na vykonanie niektorých návrhov obsiahnutých v pláne energetickej efektívnosti na rok 2011 a dosiahnutie významného nerealizovaného potenciálu úspor energie, ktorý sa v tomto pláne identifikuje.

(11) V rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES z 23. apríla 2009 o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 ([1]) sa požaduje, aby Komisia do roku 2012 podala správu a posúdila pokrok Únie a jej členských štátov na ceste k zníženiu spotreby energie o 20 % do roku 2020 v porovnaní s prognózami. V tomto rozhodnutí sa ďalej uvádza, že s cieľom pomôcť členským štátom pri plnení záväzkov Únie v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov by Komisia do 31. decembra 2012 mala navrhnúť buď prísnejšie, alebo nové opatrenia na urýchlenie zlepšení v oblasti energetickej efektívnosti. Touto smernicou sa reaguje na túto požiadavku. Prispieva sa ňou aj k dosiahnutiu cieľov stanovených v pláne prechodu na konkurencieschopné nízkouhlíkové hospodárstvo v roku 2050, a to najmä znížením emisií skleníkových plynov zo sektora energetiky, ako aj k dosiahnutiu výroby elektriny s nulovými emisiami do roku 2050.

(12) Využitie celého existujúceho potenciálu úspor energie, ktorý zahŕňa úspory v dodávkach energie a v sektoroch konečnej spotreby, si vyžaduje integrovaný prístup. Zároveň by sa mali posilniť ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/8/ES z 11. februára 2004 o podpore kogenerácie založenej na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou ([2]) a smernice 2006/32/ES.

([1]) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 136.
([2]) Ú. v. EÚ L 52, 21.2.2004, s. 50.

▼B

(13) Bolo by vhodnejšie, ak by sa 20 % cieľ energetickej efektívnosti dosiahol v dôsledku kumulovaného vykonávania špecifických vnútroštátnych a európskych opatrení podporujúcich energetickú efektívnosť v rôznych oblastiach. Členské štáty by mali mať povinnosť stanoviť indikatívne národné ciele, schémy a programy týkajúce sa energetickej efektívnosti. Tieto ciele a individuálne úsilie každého členského štátu spolu s údajmi o dosiahnutom pokroku by mala hodnotiť Komisia s cieľom posúdiť pravdepodobnosť dosiahnutia celkového cieľa Únie a mieru, v akej sú individuálne snahy dostatočné na splnenie spoločného cieľa. Komisia by preto mala pozorne sledovať vykonávanie národných programov energetickej efektívnosti prostredníctvom svojho revidovaného legislatívneho rámca a v rámci procesu Európa 2020. Členské štáty by pri stanovení indikatívnych národných cieľov energetickej efektívnosti mali byť schopné zohľadniť vnútroštátne okolnosti, ktoré majú vplyv na primárnu energetickú spotrebu, ako napr. zostávajúci nákladovo efektívny potenciál úspor energie, zmeny v dovoze a vývoze energie, rozvoj všetkých obnoviteľných zdrojov energie, jadrovej energie, zachytávania a ukladania oxidu uhličitého a skoré opatrenia. Pri vykonávaní modelových situácií by Komisia mala konzultovať s členskými štátmi odhady modelov a návrhy výsledkov modelov včas a transparentne. Je potrebné zlepšiť modelovanie vplyvu opatrení energetickej efektívnosti a modelovanie fondu a výkonnosti technológií.

(14) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie ([1]) sa uvádza, že Cyprus a Malta sa kvôli svojmu ostrovnému a okrajovému charakteru spoliehajú na leteckú dopravu ako na spôsob dopravy, ktorý je pre ich občanov a hospodárstvo nevyhnutný. V dôsledku toho má Cyprus a Malta neúmerne vysoký podiel leteckej dopravy na svojej hrubej konečnej energetickej spotrebe, t. j. viac ako trojnásobok priemeru Spoločenstva v roku 2005, a sú preto neúmerne ovplyvnené súčasnými technologickými a regulačnými obmedzeniami.

(15) Celkový objem verejných výdavkov sa rovná 19 % hrubého domáceho produktu Únie. Z tohto dôvodu verejný sektor predstavuje dôležitú hnaciu silu pre stimuláciu transformácie trhu smerom k efektívnejším výrobkom, budovám a službám, ako aj na spustenie zmien v správaní občanov a podnikov, pokiaľ ide o spotrebu energie. Okrem toho sa znížením spotreby energie prostredníctvom opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti môžu uvoľniť verejné zdroje na iné účely. Pokiaľ ide o energetickú efektívnosť, verejné subjekty na celoštátnej, regionálnej a miestnej úrovni by mali ísť príkladom.

(16) S ohľadom na závery Rady o pláne energetickej účinnosti na rok 2011 z 10. júna 2011, v ktorých sa zdôrazňuje, že budovy predstavujú 40 % konečnej energetickej spotreby Únie, a s cieľom zaistiť rast a pracovné príležitosti v remeselníckom a stavebnom

([1]) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16.

▼B

odvetví, ako aj v produkcii stavebných výrobkov a v profesijných činnostiach, ako je napríklad architektúra, poradenstvo a inžinierstvo, by členské štáty mali stanoviť dlhodobú stratégiu za rok 2020 na mobilizáciu investícii do obnovy bytových a komerčných budov v záujme zlepšenia energetickej hospodárnosti fondu budov. Uvedená stratégia by sa mala týkať nákladovo efektívnej hĺbkovej obnovy sledujúcej renováciu, ktorou by sa dodaná aj konečná energetická spotreba budov znížila o významný percentuálny podiel v porovnaní s úrovňami pred obnovou, čím by sa dosiahla vysoká energetická hospodárnosť. Takéto hĺbkové obnovy by sa mohli vykonávať aj fázovo.

(17) Je potrebné zvýšiť mieru obnovy budov, pretože existujúci fond budov predstavuje oblasť s najväčším potenciálom úspory energie. Okrem toho sú budovy rozhodujúcim prvkom pri dosahovaní cieľa Únie znížiť emisie skleníkových plynov o 80 až 95 % do roku 2050 v porovnaní s rokom 1990. Budovy vo vlastníctve verejných subjektov predstavujú značný podiel z fondu budov a verejnosť ich vníma veľmi intenzívne. Preto je vhodné stanoviť ročnú mieru obnovy budov, ktoré na území členského štátu vlastnia a využívajú ústredné orgány štátnej správy, s cieľom zlepšiť ich energetickú hospodárnosť. Touto mierou obnovy by nemali byť dotknuté povinnosti týkajúce sa budov s takmer nulovou spotrebou energie, stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov ([1]). Povinnosťou obnoviť budovy vo vlastníctve ústredných orgánov štátnej správy v tejto smernici sa dopĺňa uvedená smernica, ktorá sa od členských štátov vyžaduje, aby sa v prípade existujúcich budov, ktoré prechádzajú významnou obnovou, zabezpečilo zlepšenie ich energetickej hospodárnosti tak, aby spĺňali minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť. Členské štáty by mali možnosť prijať alternatívne nákladovo efektívne opatrenia na dosiahnutie rovnocenného zlepšenia energetickej hospodárnosti budov vo vlastníctve svojich ústredných orgánov štátnej správy. Povinnosť obnoviť podlahovú plochu budov ústredných orgánov štátnej správy by sa mala vzťahovať na orgány štátnej správy, ktorých právomoci sa vzťahujú na celé územie členského štátu. Ak v dotknutom členskom štáte v rámci danej právomoci neexistuje orgán štátnej správy, ktorý sa vzťahuje na celé územie, povinnosť by sa mala vzťahovať na tie orgány štátnej správy, ktorých právomoci sa spolu vzťahujú na celé územie.

(18) Množstvo obcí a iných verejných subjektov v členských štátoch už zaviedlo integrované prístupy k úsporám energie a dodávkam energie, napríklad prostredníctvom akčných plánov pre udržateľnú energiu, ako sú napr. plány, ktoré boli vypracované v rámci iniciatívy Dohovor primátorov a starostov, ako aj integrované urbanistické prístupy, ktoré presahujú rámec individuálnych zásahov do budov alebo druhov dopravy. Členské štáty by mali podporovať obce a iné verejné subjekty, aby prijímali integrované a udržateľné plány energetickej efektívnosti s jasnými

([1]) Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 13.

▼B

cieľmi, zapájali občanov do ich tvorby a realizácie a primerane ich informovali o ich obsahu a pokroku v dosahovaní cieľov. Takéto plány môžu priniesť významné úspory energie, najmä ak sa vykonávajú v rámci systémov energetického manažérstva, ktoré umožňujú príslušným verejným subjektom lepšie riadiť svoju spotrebu energie. Mala by sa podporovať výmena skúseností medzi mestami, obcami a inými verejnými subjektmi, pokiaľ ide o inovačnejšie skúsenosti.

(19) Pokiaľ ide o nákup určitých výrobkov a služieb a nákup a prenájom budov, ústredné orgány štátnej správy, ktoré uzatvárajú zmluvy o verejných prácach, dodávkach tovaru alebo služieb, by mali ísť príkladom a rozhodovať o energeticky efektívnych nákupoch. Malo by sa to týkať orgánov štátnej správy s právomocami s pôsobnosťou na celom území členského štátu. Ak v dotknutom členskom štáte neexistuje orgán štátnej správy s danou právomocou s pôsobnosťou na celom území, povinnosť by sa mala vzťahovať na tie orgány štátnej správy, ktorých právomoci sa spolu vzťahujú na celé územie. Tým by však nemali byť dotknuté ustanovenia smerníc Únie o verejnom obstarávaní. V prípade výrobkov, na ktoré sa nevzťahujú požiadavky na energetickú efektívnosť pri nákupe stanovené v tejto smernici, by členské štáty mali nabádať verejné subjekty, aby pri nákupe zohľadnili energetickú efektívnosť.

(20) V rámci posúdenia možnosti zriadenia systému tzv. bielych certifikátov na úrovni Únie sa ukázalo, že v súčasnej situácii by takýto systém vytváral nadmerné administratívne náklady a že existuje riziko, že úspory energie by sa sústredili v niekoľkých členských štátoch a neprejavili by sa v celej Únii. Cieľ takéhoto systému na úrovni Únie by bolo možné lepšie dosiahnuť, aspoň v tejto fáze, prostredníctvom národných povinných schém energetickej efektívnosti pre energetické podniky alebo iných alternatívnych politických opatrení, ktorými sa usporí rovnaké množstvo energie. Pokiaľ ide o úroveň ambície takýchto schém, je vhodné, aby sa ustanovila v spoločnom rámci na úrovni Únie a poskytovala členským štátom významnú mieru flexibility, aby sa plne zohľadňovala vnútroštátna organizácia účastníkov trhu, osobitný kontext energetického sektora a zvyky koncových odberateľov. Spoločný rámec by mal energetickým podnikom dať možnosť ponúkať energetické služby všetkým koncovým odberateľom, nielen tým, ktorým predávajú energiu. Tým sa zväčšuje konkurencia na trhu s energiou, pretože energetické podniky môžu odlíšiť svoj produkt poskytovaním doplnkových energetických služieb. Spoločný rámec by mal umožniť členským štátom, aby do svojej vnútroštátnej schémy zahrnuli požiadavky, ktoré sledujú sociálne ciele, najmä aby sa zabezpečilo, že zraniteľní odberatelia budú mať prístup k výhodám, ktoré poskytuje lepšia energetická efektívnosť. Členské štáty by mali na základe objektívnych a nediskriminujúcich kritérií určiť, ktorí distribútori energie alebo maloobchodné energetické spoločnosti by mali mať povinnosť dosiahnuť cieľ úspory konečnej energie ustanovený v tejto smernici.

▼B

Členské štáty by najmä mali mať možnosť rozhodnúť, že takúto povinnosť neuložia malým distribútorom energie, malým maloobchodným energetickým spoločnostiam a malým energetickým odvetviam, aby sa predišlo nadmernému administratívnemu zaťaženiu. V oznámení Komisie z 25. júna 2008 sa stanovujú zásady, na ktoré by mali prihliadať členské štáty, ktoré sa rozhodnú túto možnosť neuplatňovať. Ako spôsob podpory národných iniciatív energetickej efektívnosti by si povinné strany národných povinných schém energetickej efektívnosti mohli plniť svoje povinnosti ročnými príspevkami do národných fondov energetickej efektívnosti vo výške rovnajúcej sa investíciám požadovaným podľa schémy.

(21) Vzhľadom na všeobecnú dôležitosť obnovy udržateľnosti verejných financií a fiškálnej konsolidácie by sa v rámci vykonávania konkrétnych opatrení v pôsobnosti tejto smernice na úrovni členských štátov na základe analýzy a hodnotenia na príslušnej úrovni malo náležite prihliadať na nákladovú efektívnosť realizácie opatrení energetickej efektívnosti.

(22) Požiadavka dosiahnuť úspory z ročného množstva energie predanej koncovým odberateľom v porovnaní s množstvom energie z predaja, ktorý by sa bol uskutočnil, nepredstavuje obmedzenie predaja ani spotreby energie. Členské štáty by mali možnosť vylúčiť všetku predanú energiu alebo časť predanej energie, ktorá sa využíva pri priemyselných činnostiach uvedených v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve ([1]), na účely výpočtu množstva energie predanej koncovým odberateľom, pretože sa uznáva, že isté odvetvia alebo pododvetvia v rámci týchto činností môžu byť vystavené značnému riziku úniku uhlíka. Je vhodné, aby si členské štáty boli vedomé nákladov na schémy s cieľom byť schopné presne posúdiť náklady na opatrenia.

(23) Bez toho, aby boli dotknuté požiadavky článku 7, a s cieľom obmedziť administratívne zaťaženie môže každý členský štát zhrnúť všetky jednotlivé opatrenia politiky určené na vykonanie článku 7 do komplexného národného programu energetickej efektívnosti.

(24) Na využitie potenciálu úspor energie v určitých segmentoch trhu, v ktorých sa spravidla energetické audity komerčne neponúkajú [napríklad v malých a stredných podnikoch (MSP)], by členské štáty mali vypracovať programy, ktorými sa MSP budú nabádať na to, aby energetické audity absolvovali. Energetické audity by mali byť pre veľké podniky povinné a pravidelné, pretože úspory energie môžu byť značné. Pri energetických auditoch by sa malo prihliadať na príslušné európske alebo medzinárodné normy, ako napríklad EN ISO 50001 (systémy energetického manažérstva) alebo EN 16247-1 (energetické audity), alebo EN ISO 14000

([1]) Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.

▼B

(systémy environmentálneho manažérstva) v prípade zahrnutia energetického auditu, aby tak boli v súlade aj s ustanoveniami prílohy VI k tejto smernici, pretože takéto ustanovenia nepresahujú požiadavky týchto príslušných noriem. V súčasnosti sa pracuje na osobitnej európskej norme pre energetické audity.

(25) V prípade, že energetické audity vykonávajú vnútropodnikoví odborníci, je z hľadiska potrebnej nezávislosti nevyhnutné, aby títo odborníci neboli priamo zapojení do činnosti, ktorá je predmetom auditu.

(26) Pri navrhovaní opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti by sa mali zohľadňovať prínosy a úspory z efektívnosti dosiahnuté vďaka rozsiahlemu uplatňovaniu nákladovo efektívnych technologických inovácií, ako sú napríklad inteligentné meracie zariadenia. Ak boli inteligentné meracie zariadenia nainštalované, spoločnosti by ich nemali využívať na neopodstatnené spätné vyúčtovanie.

(27) Pokiaľ ide o elektrinu a v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou ([1]), keď sa inštalácia inteligentných meracích zariadení vyhodnotí pozitívne, do roku 2020 sa inteligentné meracie systémy nainštalujú aspoň u 80 % spotrebiteľov. Pokiaľ ide o plyn a v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom ([2]), keď sa inštalácia inteligentných meracích systémov vyhodnotí pozitívne, členské štáty alebo akýkoľvek príslušný orgán, ktorý určia, vypracujú harmonogram zavádzania inteligentných meracích systémov.

(28) Používanie individuálnych meradiel alebo pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov na meranie individuálnej spotreby tepla v bytových domoch napájaných zo systému centralizovaného zásobovania teplom alebo lokálnym ústredným vykurovaním je výhodné, ak koncoví odberatelia disponujú prostriedkami na riadenie svojej individuálnej spotreby. Ich použitie teda dáva zmysel len v budovách, v ktorých sú vykurovacie telesá vybavené regulačnými ventilmi s termostatickými hlavicami.

(29) V niektorých bytových domoch napájaných zo systému centralizovaného zásobovania teplom alebo lokálnym ústredným vykurovaním by bolo použitie presných individuálnych meradiel tepla technicky zložité a nákladné, pretože teplá voda používaná na vykurovanie vstupuje do bytov a vystupuje z nich na viacerých miestach. Možno predpokladať, že individuálne meranie spotreby tepla v bytových domoch je napriek tomu technicky možné, ak by si montáž individuálnych meradiel nevyžadovala zmenu v teplovodnom potrubnom rozvode vykurovania budovy. V takýchto budovách možno merania individuálnej spotreby tepla vykonávať prostredníctvom individuálnych pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov namontovaných na každom vykurovacom telese.

(30) V smernici 2006/32/ES sa od členských štátov vyžaduje zabezpečiť, aby sa koncovým odberateľom poskytli za konkurencieschopné ceny individuálne meradlá, ktoré presne zobrazujú ich

([1]) Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55.
([2]) Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 94.

▼B

skutočnú spotrebu energie a poskytujú informácie o skutočnej dobe využívania. Vo väčšine prípadoch sa táto požiadavka uplatňuje pod podmienkou, že je to technicky možné, finančne rozumné a primerané vzhľadom na možné úspory energie. Takéto individuálne meradlá by sa však mali poskytnúť vždy, keď sa zriadi pripojenie v novej budove alebo ak budova prejde významnou obnovou podľa vymedzenia v smernici 2010/31/EÚ. V smernici 2006/32/ES sa tiež vyžaduje, aby sa jasné vyúčtovanie na základe skutočnej spotreby poskytovalo dostatočne často na to, aby odberatelia mohli použitie energie regulovať.

(31) Smernicami 2009/72/ES a 2009/73/ES sa od členských štátov požaduje, aby zabezpečili zavedenie inteligentných meracích systémov s cieľom pomôcť spotrebiteľom aktívne sa zúčastňovať na trhoch s dodávkami elektriny a zemného plynu. Pokiaľ ide o elektrinu, keď sa inštalácia inteligentných meracích zariadení vyhodnotí ako nákladovo efektívna, do roku 2020 sa inteligentné meracie systémy nainštalujú aspoň u 80 % spotrebiteľov. Pokiaľ ide o zemný plyn, neudáva sa žiadny termín, no musí sa pripraviť harmonogram. V uvedených smerniciach sa tiež stanovuje, že koncoví odberatelia musia byť riadne informovaní o skutočnej spotrebe elektriny/plynu a nákladoch, a to dostatočne často na to, aby boli schopní svoju spotrebu regulovať.

(32) Vplyv ustanovení o meraní a vyúčtovaní uvedených v smerniciach 2006/32/ES, 2009/72/ES a 2009/73/ES na úsporu energie je obmedzený. Tieto ustanovenia vo viacerých oblastiach Únie neviedli k tomu, aby odberatelia dostávali aktuálne informácie o svojej spotrebe energie alebo vyúčtovanie na základe skutočnej spotreby vo frekvencii, ktorá je podľa štúdií potrebná na to, aby odberatelia mohli regulovať svoje využívanie energie. Čo sa týka vykurovania priestorov a teplej vody v bytových domoch, nedostatočná jasnosť uvedených ustanovení viedla tiež k viacerým sťažnostiam občanov.

(33) V záujme posilnenia postavenia koncových odberateľov v súvislosti s prístupom k informáciám z merania a vyúčtovania ich individuálnej spotreby energie je s ohľadom na príležitosti, ktoré sa spájajú so zavádzaním inteligentných meracích systémov a inštaláciou inteligentných meracích zariadení v členských štátoch, dôležité, aby požiadavky stanovené pre túto oblasť v práve Únie boli jasnejšie. Malo by to pomôcť znížiť náklady na zavádzanie inteligentných meracích systémov s funkciami, ktoré zvyšujú úsporu energie a podporujú rozvoj trhov pre energetické služby a riadenie spotreby. Zavedením inteligentných meracích systémov sa umožňuje vyúčtovanie na základe skutočnej spotreby. Je však tiež potrebné spresniť požiadavky, ktoré sa týkajú prístupu k informáciám a spravodlivému a presnému vyúčtovaniu na základe skutočnej spotreby, aj pre prípady, keď inteligentné meracie zariadenia nebudú k dispozícii do roku 2020, a to aj v súvislosti s meraním a vyúčtovaním individuálnej spotreby tepla, chladu a teplej vody v budovách so samostatne meranými jednotkami napájaných zo systému centralizovaného zásobovania teplom/chladom alebo z vlastného spoločného vykurovacieho systému nainštalovaného v takýchto budovách.

▼B

(34) Pri navrhovaní opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti by členské štáty mali náležitým spôsobom zohľadniť potrebu zabezpečiť správne fungovanie vnútorného trhu a zosúladeného vykonávania *acquis* v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie.

(35) Vysokoúčinná kombinovaná výroba a centralizované zásobovanie teplom a chladom predstavujú významný potenciál úspor primárnej energie, ktorý je v Únii do značnej miery nevyužitý. Členské štáty by mali vykonať komplexné posúdenie potenciálu vysokoúčinnej kombinovanej výroby a centralizovaného zásobovania teplom a chladom. Tieto posúdenia by sa mali na žiadosť Komisie aktualizovať s cieľom poskytovať investorom informácie o národných plánoch rozvoja, ako aj prispievať k stabilnému a priaznivému investičnému prostrediu. Nové zariadenia na výrobu elektriny a existujúce zariadenia, ktoré sú v značnej miere renovované, alebo ktorých povolenia alebo licencie boli aktualizované, by mali byť po vykonaní analýzy nákladov a prínosov, ktorou sa preukáže prevaha prínosov, vybavené zariadeniami vysokoúčinnej kombinovanej výroby na využitie odpadového tepla vznikajúceho pri výrobe elektriny. Toto odpadové teplo by potom mohlo byť prostredníctvom sietí centralizovaného zásobovania teplom prepravované tam, kde je to potrebné. Udalosti, na základe ktorých vznikne požiadavka uplatňovať povoľovacie kritériá, budú vo všeobecnosti udalosťami, na základe ktorých vznikajú aj požiadavky na povolenia podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách ([1]) a na povolenie podľa smernice 2009/72/ES.

(36) V prípade jadrových zariadení alebo zariadení na výrobu elektriny, ktoré majú využívať geologické ukladanie povolené na základe smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého ([2]), môže byť žiaduce, aby boli umiestnené na miestach, kde využitie odpadového tepla vysokoúčinnou kombinovanou výrobou alebo dodávka do systému centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom nie je nákladovo efektívna. Členské štáty by preto mali mať možnosť oslobodiť takéto zariadenia od povinnosti vykonať analýzu nákladov a prínosov na účely jeho vybavenia zariadením umožňujúcim zhodnotenie odpadového tepla prostredníctvom zariadenia vysokoúčinnej kombinovanej výroby. Od povinnosti poskytovať teplo by malo byť tiež možné oslobodiť aj špičkové zariadenia vyrábajúce elektrinu a záložné zariadenia, pri ktorých sa plánuje prevádzka menej ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako kĺzavý priemer za päťročné obdobie.

(37) Je vhodné, aby členské štáty podporovali zavádzanie opatrení a postupov na podporu zariadení vysokoúčinnej kombinovanej výroby s celkovým menovitým tepelným príkonom menším ako 20 MW s cieľom podporiť distribuovanú výrobu energie.

([1]) Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17.
([2]) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.

▼B

(38) Vysokoúčinná kombinovaná výroba by mala byť vymedzená prostredníctvom úspor energie dosiahnutých kombinovanou výrobou namiesto samostatnej výroby tepla a elektriny. Vymedzenia pojmov kombinovanej výroby a vysokoúčinnej kombinovanej výroby používané v právnych predpisoch Únie by nemali mať vplyv na používanie iných vymedzení pojmov vo vnútroštátnych právnych predpisoch na iné účely, než sú účely príslušných právnych predpisov Únie. Na maximalizáciu úspor energie a zabránenie nevyužitiu príležitostí na úsporu energie by sa mala maximálna pozornosť venovať podmienkam prevádzky zariadení kombinovanej výroby.

(39) Na účely zvýšenia transparentnosti pre koncového odberateľa, aby si mohol vybrať medzi elektrinou z kombinovanej výroby a elektrinou vyrobenou inými technológiami, by pôvod vysokoúčinnej kombinovanej výroby mal byť garantovaný na základe harmonizovaných referenčných hodnôt účinnosti. Systémy záruk pôvodu samy osebe neimplikujú právo využívať vnútroštátne podporné mechanizmy. Je dôležité, aby sa na všetky formy elektriny vyrobenej vysokoúčinnou kombinovanou výrobou mohli vzťahovať záruky pôvodu. Záruky pôvodu by sa mali odlišovať od výmenných certifikátov.

(40) Najmä pri revízii administratívnych postupov na získanie povolenia na výstavbu zariadenia kombinovanej výroby alebo súvisiacich sietí by sa malo prihliadať na zásadu „najskôr myslieť na malých“, aby sa zohľadnila osobitná štruktúra odvetví kombinovanej výroby a centralizovaného zásobovania teplom a chladom, ktoré zahŕňajú mnoho malých a stredných výrobcov.

(41) Väčšina podnikov v Únii patrí do kategórie MSP. Pre Úniu predstavujú obrovský potenciál úspor energie. Členské štáty by mali pomáhať MSP prijímať opatrenia energetickej efektívnosti ustanovením ústretového rámca, ktorým im budú poskytovať technickú pomoc a cielené informácie.

(42) V smernici 2010/75/EÚ sa energetická účinnosť uvádza medzi kritériami na určenie najlepších dostupných techník, ktoré by mali slúžiť ako referencia pre stanovenie podmienok povolenia pre zariadenia, ktoré patria do jej pôsobnosti, vrátane spaľovacích zariadení s celkovým menovitým tepelným príkonom minimálne 50 MW. V uvedenej smernici sa však členským štátom poskytuje možnosť rozhodnúť sa, že pre činnosti uvedené v prílohe I k smernici 2003/87/ES nestanovia požiadavky týkajúce sa energetickej účinnosti s ohľadom na spaľovacie jednotky alebo iné jednotky vypúšťajúce oxid uhličitý v mieste, kde sa nachádzajú. Členské štáty by mohli informácie o úrovniach energetickej účinnosti začleniť do svojich správ podávaných podľa smernice 2010/75/EÚ.

(43) Členské štáty by mali na základe objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritérií stanoviť pravidlá, ktorými by sa riadilo znášanie a rozdelenie nákladov na pripojenie do sústavy

▼B

a posilnenia sústavy, ako aj na technické úpravy potrebné na začlenenie nových výrobcov elektriny vyrobenej vysokoúčinnou kombinovanou výrobou, berúc do úvahy usmernenia a predpisy vypracované v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do sústavy pre cezhraničné výmeny elektriny ([1]) a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn ([2]). Výrobcovia elektriny vysokoúčinnou kombinovanou výrobou by mali mať možnosť vyzvať na predkladanie ponúk na práce súvisiace s pripojením. Mal by sa uľahčiť prístup elektriny vyrobenej vysokoúčinnou kombinovanou výrobou do sústavy, najmä pre malé zariadenia kombinovanej výroby a zariadenia kombinovanej výroby veľmi malých výkonov. V súlade s článkom 3 ods. 2 smernice 2009/72/ES a článkom 3 ods. 2 smernice 2009/73/ES môžu členské štáty uložiť podnikom pôsobiacim v elektroenergetike a plynárenstve povinnosti služby vo verejnom záujme vrátane tých, ktoré sa týkajú energetickej efektívnosti.

(44) Reakcia strany spotreby je dôležitým nástrojom na zlepšovanie energetickej efektívnosti, pretože významne zvyšuje príležitosti pre spotrebiteľov alebo tretie strany, ktoré sú nimi určené, aby konali v súvislosti so spotrebou a informáciami o vyúčtovaní, a tým predstavuje mechanizmus na zníženie alebo posun spotreby, čo vedie k úspore energie v rámci konečnej spotreby a prostredníctvom optimálnejšieho využívania sietí a výrobných aktív aj v rámci výroby, prenosu a distribúcie energie.

(45) Reakcia strany spotreby môže byť založená na reakciách koncových odberateľov na cenové signály alebo na automatizácii budov. Podmienky reakcie strany spotreby a prístup k nej by sa mali zlepšiť, a to aj pre malých koncových odberateľov. Členské štáty by preto v tejto súvislosti a s ohľadom na pokračujúce zavádzanie inteligentných sietí mali zabezpečiť, aby národné energetické regulačné orgány boli schopné zaistiť, aby sieťové tarify a regulácie stimulovali zvyšovanie energetickej efektívnosti a podporovali dynamickú cenotvorbu pre opatrenia koncových odberateľov v rámci reakcie strany spotreby. Snaha by sa mala zamerať na integráciu trhu a rovnaké príležitosti vstúpiť na trh pre zdroje na strane spotreby (dodávka a spotrebiteľské zaťaženie), ako aj v oblasti výroby. Okrem toho by členské štáty mali zabezpečiť, aby národné energetické regulačné orgány zaujali integrovaný prístup zahŕňajúci potenciálne úspory v sektoroch dodávky energie a konečnej spotreby.

(46) Na zabezpečenie účinného a včasného vykonávania tejto smernice by mal byť k dispozícii dostatočný počet spoľahlivých odborníkov pôsobiacich v oblasti energetickej efektívnosti, napríklad pokiaľ ide o súlad s požiadavkami na energetické

([1]) Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 15.
([2]) Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 36.

▼B

audity a vykonávanie povinných schém energetickej efektívnosti. Členské štáty by preto mali zavádzať certifikačné systémy pre poskytovateľov energetických služieb, energetických auditov a ďalších opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti.

(47) Je potrebné pokračovať v rozvoji trhu s energetickými službami s cieľom zaistiť dostupnosť dopytu a ponuky energetických služieb. K tomuto cieľu možno prispieť transparentnosťou, napríklad pomocou zoznamov poskytovateľov energetických služieb. Dopyt môžu stimulovať aj vzorové zmluvy, výmena najlepších postupov a usmernenia najmä pre zmluvy o energetickej efektívnosti. Rovnako ako pri iných formách dohôd o financovaní treťou stranou, v zmluve o energetickej efektívnosti sa príjemca energetických služieb vyhne investičným nákladom tým, že použije časť finančnej hodnoty úspor energie na splatenie investícií plne alebo čiastočne uskutočnených treťou stranou.

(48) Je potrebné identifikovať a odstrániť regulačné a neregulačné bariéry využívania zmlúv o energetickej efektívnosti a iných dohôd o financovaní treťou stranou na účely úspory energie. Tieto bariéry zahŕňajú aj účtovné pravidlá a postupy, ktoré bránia tomu, aby sa kapitálové investície a ročné finančné úspory vyplývajúce z opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti primerane odzrkadľovali v účtovníctve počas celého životného cyklu investície. Na vnútroštátnej úrovni by sa mali riešiť aj prekážky obnovy existujúceho fondu budov v dôsledku nejednotnej motivácie rôznych dotknutých aktérov.

(49) Členské štáty a regióny by sa mali nabádať na plné využívanie štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na pritiahnutie investícií do opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti. Investície do energetickej efektívnosti majú potenciál prispievať k hospodárskemu rastu, zamestnanosti, inováciám a znižovaniu energetickej chudoby v domácnostiach, a preto pozitívne prispievajú k hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti. Potenciálne oblasti financovania zahŕňajú opatrenia energetickej efektívnosti vo verejných budovách a budovách na bývanie a poskytujú nové zručnosti na podporu zamestnanosti v oblasti energetickej efektívnosti.

(50) Členské štáty by mali podporovať využívanie nástrojov financovania na podporu cieľov tejto smernice. Takéto nástroje financovania by mohli zahŕňať finančné príspevky a pokuty za neplnenie určitých ustanovení tejto smernice; zdroje pridelené na energetickú účinnosť podľa článku 10 ods. 3 smernice 2003/87/ES; zdroje pridelené na energetickú efektívnosť vo viacročnom finančnom rámci, predovšetkým v Kohéznom fonde, v štrukturálnych fondoch a vo fondoch rozvoja vidieka, a špecializovaných európskych finančných nástrojoch, ako Európsky fond energetickej efektívnosti.

▼B

(51) Nástroje financovania by mohli byť v príslušných prípadoch založené na zdrojoch pridelených na energetickú efektívnosť z dlhopisov na projekty Únie, zdrojoch pridelených na energetickú efektívnosť z Európskej investičnej banky a ďalších európskych finančných inštitúcií, predovšetkým Európskej banky pre obnovu a rozvoj a Rozvojovej banky Rady Európy, zdrojoch získaných z finančných inštitúcií pomocou finančnej páky, verejných zdrojov, a to aj vytvorením regulačných a fiškálnych rámcov na podporu realizácie iniciatív a programov v oblasti energetickej efektívnosti, príjmoch ročných pridelených emisných kvót podľa rozhodnutia č. 406/2009/ES.

(52) Nástroje financovania by mohli predovšetkým využívať tieto príspevky, zdroje a príjmy na umožnenie a podporu súkromných kapitálových investícií, pričom sa opierajú najmä o inštitucionálnych investorov, s tým, že sa pri poskytovaní finančných prostriedkov používajú kritériá na zabezpečenie dosiahnutia environmentálnych aj sociálnych cieľov; využívať inovačné finančné mechanizmy (napríklad záruky na úvery pre súkromný kapitál, záruky na úvery na podporu uzatvárania zmlúv o energetickej efektívnosti, granty, zvýhodnené pôžičky a špecializované úverové linky, systémy financovania treťou stranou), ktoré znižujú mieru rizika v súvislosti s projektmi energetickej efektívnosti a umožňujú nákladovo efektívnu obnovu aj v prípade domácností s nízkymi a strednými príjmami; byť napojené na programy alebo agentúry, ktoré zlučujú projekty zamerané na úsporu energie a posudzujú ich kvalitu, poskytujú technickú pomoc, podporujú trh s energetickými službami a pomáhajú vytvárať dopyt spotrebiteľov po týchto službách.

(53) Nástroje financovania by mohli tiež poskytovať náležité zdroje na podporu programov odbornej prípravy a vydávania osvedčení, ktoré slúžia na zlepšovanie a akreditáciu zručností v oblasti energetickej efektívnosti; poskytovať zdroje na výskum a predvádzanie a urýchlenie zavádzania malých technológií a mikrotechnológií na výrobu energie a na optimalizáciu pripojenia týchto zariadení do sústavy; byť napojené na programy, v rámci ktorých sa vykonáva činnosť na podporu energetickej hospodárnosti vo všetkých obydliach v záujme predchádzania energetickej chudobe a podnecovania majiteľov prenajímaných obydlí, aby poskytovali svoj majetok s čo najvyššou energetickou hospodárnosťou; poskytovať náležité zdroje na podporu sociálneho dialógu a určovania noriem so zameraním na zlepšenie energetickej efektívnosti a zabezpečenie dobrých pracovných podmienok a bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

(54) Dostupné finančné nástroje Únie a jej inovačné mechanizmy financovania by sa mali používať na reálne plnenie cieľa, ktorým je zvyšovanie energetickej hospodárnosti budov verejných subjektov. Členské štáty môžu v tomto ohľade používať svoje príjmy z ročných pridelených emisných kvót podľa rozhodnutia č. 406/2009/ES na rozvoj takýchto mechanizmov na dobrovoľnom základe a pri zohľadnení vnútroštátnych rozpočtových pravidiel.

▼B

(55) Pri plnení 20 % cieľa energetickej efektívnosti bude Komisia musieť monitorovať vplyv nových opatrení na smernicu 2003/87/ES o vytvorení systému Únie obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov (ETS) s cieľom uchovať stimuly v rámci systému ETS, ktorými sa odmeňujú nízkouhlíkové investície, a pripraviť odvetvia, na ktoré sa vzťahuje ETS, na budúce potrebné inovácie. Bude potrebné, aby monitorovala vplyv na tie priemyselné odvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, ako sa to určuje v rozhodnutí Komisie 2010/2/EÚ z 24. decembra 2009, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES určuje zoznam odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za odvetvia a pododvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka ([1]), s cieľom zabezpečiť, aby táto smernica podporila rozvoj týchto odvetví, a nie aby mu bránila.

(56) V smernici 2006/32/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby prijali a usilovali sa o dosiahnutie celkového národného indikatívneho cieľa úspor energie vo výške 9 % do roku 2016, ktorý sa má dosiahnuť prostredníctvom zavádzania energetických služieb a ostatných opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti. V uvedenej smernici sa ustanovuje, že druhý plán energetickej efektívnosti prijatý členskými štátmi sa v prípade potreby a vhodnosti doplní o návrhy Komisie týkajúce sa dodatočných opatrení vrátane možného predĺženia doby uplatňovania cieľov. Ak sa v správe zistí, že pokrok pri dosahovaní národných indikatívnych cieľov ustanovených v uvedenej smernici nie je dostatočný, tieto návrhy sa zamerajú na úroveň a povahu cieľov. V posúdení vplyvu sprevádzajúcom túto smernicu sa uvádza, že členské štáty sú na dobrej ceste k dosiahnutiu cieľa vo výške 9 %, čo je podstatne menej ambiciózny cieľ než následne prijatý cieľ úspory energie vo výške 20 % do roku 2020, a preto nie je potrebné zaoberať sa úrovňou cieľov.

(57) Program Inteligentná energia – Európa zriadený na základe rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES z 24. októbra 2006, ktorým sa ustanovuje rámcový program pre konkurencieschopnosť a inovácie (2007 – 2013) ([2]), poslúžil ako nástroj na vytvorenie napomáhajúceho prostredia pre vhodné vykonávanie udržateľných energetických politík Únie, čím sa odstránili prekážky trhu, ako napríklad nedostatočná informovanosť a kapacita účastníkov trhu a inštitúcií, vnútroštátne technické alebo administratívne prekážky brániace riadnemu fungovaniu vnútorného trhu s energiou, alebo nedostatočne vyvinuté trhy pracovnej sily pripravené na výzvu nízkouhlíkového hospodárstva. Mnohé z týchto prekážok stále existujú.

(58) S cieľom zúročiť značný potenciál energeticky významných výrobkov v oblasti úspory energie by sa malo zrýchliť a rozšíriť vykonávanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie

([1]) Ú. v. EÚ L 1, 5.1.2010, s. 10.
([2]) Ú. v. EÚ L 310, 9.11.2006, s. 15.

▼B

požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov ([1]) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/30/EÚ z 19. mája 2010 o udávaní spotreby energie a iných zdrojov energeticky významnými výrobkami na štítkoch a štandardných informáciách o výrobkoch ([2]). Priorita by sa mala dať výrobkom poskytujúcim najväčší potenciál úspor energie, ako identifikuje pracovný plán ekodizajnu a prípadná revízia existujúcich opatrení.

(59) S cieľom ujasniť podmienky, za akých členské štáty môžu stanoviť požiadavky na energetickú hospodárnosť podľa smernice 2010/31/EÚ pri súčasnom dodržiavaní smernice 2009/125/ES a jej vykonávacích opatrení, smernica 2009/125/ES by sa mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.

(60) Keďže cieľ tejto smernice, a to do roku 2020 dosiahnuť 20 % cieľ Únie v oblasti energetickej efektívnosti a vytvoriť podmienky na ďalšie zlepšovanie energetickej efektívnosti po roku 2020, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov bez prijatia dodatočných opatrení energetickej efektívnosti, ale ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(61) S cieľom umožniť prispôsobenie sa technickému pokroku a zmenám v distribúcii zdrojov energie by sa mala Komisii udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o preskúmanie harmonizovaných referenčných hodnôt účinnosti stanovených na základe smernice 2004/8/ES a v súvislosti s hodnotami, metódami výpočtu, predvoleným koeficientom primárnej energie a požiadavkami v prílohách k tejto smernici. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.

(62) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie ([3]).

([1]) Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10.
([2]) Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 1.
([3]) Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

▼B

(63) Všetky normatívne ustanovenia smerníc 2004/8/ES a 2006/32/ES by sa mali zrušiť s výnimkou článku 4 ods. 1 až 4 smernice 2006/32/ES a príloh I, III a IV k smernici 2006/32/ES. Tieto ustanovenia, na ktoré je udelená výnimka, by sa mali naďalej uplatňovať až do termínu na dosiahnutie 9 % cieľa. Rovnako by sa mal vypustiť článok 9 ods. 1 a 2 smernice 2010/30/EÚ, v ktorom sa ustanovuje povinnosť členských štátov usilovať sa obstarávať iba také výrobky, ktoré patria do najvyššej triedy energetickej účinnosti.

(64) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátnych právnych predpisov by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so smernicami 2004/8/ES a 2006/32/ES. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré ostali nezmenené, vyplýva z uvedených smerníc.

(65) Touto smernicou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátnych právnych predpisov a uplatňovanie smerníc 2004/8/ES a 2006/32/ES.

(66) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie k vysvetľujúcim dokumentom z 28. septembra 2011 sa členské štáty zaväzujú pripojiť v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI, VYMEDZENIE POJMOV A CIELE ENERGETICKEJ EFEKTÍVNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa ustanovuje spoločný rámec opatrení na podporu energetickej efektívnosti v Únii s cieľom zabezpečiť, aby sa do roku 2020 dosiahol 20 % hlavný cieľ Únie v oblasti energetickej efektívnosti a aby sa vytvorili podmienky na ďalšie zlepšenie energetickej efektívnosti po tomto roku.

Ustanovujú sa ňou pravidlá určené na odstránenie prekážok na trhu s energiou a prekonanie zlyhaní trhu, ktoré bránia efektívnosti pri dodávke a využívaní energie, a stanovujú sa ňou indikatívne národné ciele energetickej efektívnosti na rok 2020.

2. Požiadavky ustanovené v tejto smernici sú minimálnymi požiadavkami a nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie opatrenia. Takéto opatrenia musia byť v súlade s právom Únie. V prípade, že vnútroštátne právne predpisy ustanovujú prísnejšie opatrenia, členské štáty ich oznámia Komisii.

▼B

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „energia“ sú všetky formy energetických produktov, palivá, teplo, energia z obnoviteľných zdrojov, elektrina alebo každá iná forma energie, ako sú vymedzené v článku 2 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 z 22. októbra 2008 o energetickej štatistike ([1]);

2. „primárna energetická spotreba“ je hrubá domáca spotreba s výnimkou neenergetickej spotreby;

3. „konečná energetická spotreba “ je všetka energia dodaná do priemyslu, dopravy, domácností, služieb a poľnohospodárstva. Sú z nej vylúčené dodávky do sektora premeny energie a samotných energetických odvetví;

4. „energetická účinnosť“ je pomer medzi výstupom výkonu, služby, tovaru alebo energie a energetickým vstupom;

5. „úspory energie“ je množstvo usporenej energie určené meraním a/alebo odhadom spotreby pred a po vykonaní opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti pri zabezpečení normalizácie vonkajších podmienok, ktoré ovplyvňujú spotrebu energie;

6. „zlepšenie energetickej efektívnosti“ je zvýšenie energetickej účinnosti v dôsledku technologických zmien, zmien správania a/alebo hospodárskych zmien;

7. „energetická služba“ je hmotný prospech, úžitok alebo statok získaný kombináciou energie s energeticky účinnou technológiou alebo s činnosťou, ktorá môže zahŕňať prevádzku, údržbu a kontrolu potrebnú na dodanie služby, ktorá sa dodáva na základe zmluvy a v dôsledku ktorej za bežných okolností preukázateľne dochádza k overiteľnému a merateľnému alebo odhadnuteľnému zlepšeniu energetickej efektívnosti alebo k úsporám primárnej energie;

8. „verejné subjekty“ sú „verejní obstarávatelia“ v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby ([2]);

9. „ústredné orgány štátnej správy“ sú všetky orgány štátnej správy, ktorých právomoci sa vzťahujú na celé územie členského štátu;

10. „celková úžitková podlahová plocha“ je podlahová plocha budovy alebo časti budovy, v ktorej sa používa energia na úpravu vnútorného prostredia;

11. „systém energetického manažérstva“ je súbor vzájomne súvisiacich alebo vzájomne pôsobiacich prvkov plánu, ktorým sa stanovuje cieľ energetickej efektívnosti a stratégia na dosiahnutie tohto cieľa;

([1]) Ú. v. EÚ L 304, 14.11.2008, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ L 134, 30.4.2004, s. 114.

▼B

12. „európska norma“ je norma prijatá Európskym výborom pre normalizáciu, Európskym výborom pre normalizáciu v elektrotechnike alebo Európskym inštitútom pre telekomunikačné normy a sprístupnená na verejné používanie;

13. „medzinárodná norma“ je norma prijatá Medzinárodnou organizáciou pre normalizáciu a sprístupnená verejnosti;

14. „povinný subjekt“ je distribútor energie alebo maloobchodná energetická spoločnosť, ktorá je viazaná národnými povinnými schémami energetickej efektívnosti uvedenými v článku 6;

15. „poverený subjekt“ je právnická osoba, na ktorú vláda alebo iný verejný subjekt delegovali právomoc vypracovať, riadiť alebo prevádzkovať finančnú schému v ich mene;

16. „zúčastňujúci sa subjekt“ je podnik alebo verejný subjekt, ktorý sa zaviazal dosiahnuť určité ciele v rámci dobrovoľnej dohody alebo na ktorý sa vzťahuje vnútroštátny nástroj regulačnej politiky;

17. „vykonávajúci orgán verejnej moci“ je orgán spravovaný verejným právom, ktorý je zodpovedný za vykonávanie alebo monitorovanie zdaňovania energie alebo uhlíka, finančných schém a nástrojov, fiškálnych stimulov, štandardov a noriem, programov energetického štítkovania, odbornej prípravy alebo vzdelávania;

18. „politické opatrenie“ je nástroj regulačnej, finančnej, fiškálnej, dobrovoľnej alebo informačnej povahy, ktorý bol v danom členskom štáte formálne ustanovený a implementovaný s cieľom vytvoriť podporný rámec, požiadavky alebo stimuly, aby účastníci trhu poskytovali a nakupovali energetické služby a vykonávali iné opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti;

19. „individuálne opatrenie“ je činnosť vykonaná v dôsledku politického opatrenia, ktorej výsledkom je overiteľné a merateľné alebo odhadnuteľné zlepšenie energetickej efektívnosti;

20. „distribútor energie“ je fyzická alebo právnická osoba vrátane prevádzkovateľa distribučnej sústavy zodpovedná za distribúciu energie na účely jej dodania koncovým odberateľom alebo do distribučných staníc, z ktorých sa energia predáva koncovým odberateľom;

21. „prevádzkovateľ distribučnej sústavy“ je „prevádzkovateľ distribučnej sústavy“ v zmysle smernice 2009/72/ES a „prevádzkovateľ distribučnej siete“ v zmysle smernice 2009/73/ES;

22. „maloobchodná energetická spoločnosť“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá predáva energiu koncovým odberateľom;

23. „koncový odberateľ“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá nakupuje energiu pre vlastnú konečnú spotrebu;

24. „poskytovateľ energetických služieb“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje energetické služby alebo iné opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti v zariadení alebo priestoroch koncového odberateľa;

▼B

25. „energetický audit“ je systematický postup na účely získania dostatočných informácií o súčasnom profile spotreby energie budovy alebo skupiny budov, priemyselnej alebo obchodnej prevádzky alebo zariadenia alebo súkromných alebo verejných služieb a na identifikáciu a kvantifikáciu nákladovo efektívnych možností úspor energie, ktorého súčasťou je správa o príslušných zisteniach;

26. „malé a stredné podniky“ alebo „MSP“ sú podniky v zmysle vymedzenia uvedeného v hlave I prílohy k odporúčaniu Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení pojmu mikropodnikov, malých a stredných podnikov ([1]); kategóriu mikropodnikov, malých podnikov a stredných podnikov tvoria podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 250 osôb a ktorých ročný obrat nepresahuje 50 miliónov EUR a/alebo celková ročná súvaha nepresahuje 43 miliónov EUR;

27. „zmluva o energetickej efektívnosti“ je dohoda na zmluvnom základe uzatvorená medzi príjemcom a poskytovateľom opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti, ktorá sa overuje a monitoruje počas celého trvania zmluvného vzťahu, podľa ktorej sa za investície (práca, dodávky alebo služby) do daného opatrenia platí na základe zmluvne dohodnutej úrovne zlepšenia energetickej efektívnosti alebo iného dohodnutého kritéria energetickej efektívnosti, ako sú napríklad finančné úspory;

28. „inteligentný merací systém“ je elektronický systém, ktorý dokáže merať spotrebu energie, pričom udáva viac informácií ako bežný merač, a dokáže prenášať a prijímať údaje pomocou istej formy elektronickej komunikácie;

29. „prevádzkovateľ prenosovej sústavy“ je „prevádzkovateľ prenosovej sústavy“ v zmysle smernice 2009/72/ES a „prevádzkovateľ prepravnej siete“ v zmysle smernice 2009/73/ES;

30. „kombinovaná výroba“ je výroba tepla a elektriny alebo mechanickej energie, ktorá prebieha v rovnakom čase a v jednom procese;

31. „ekonomicky zdôvodnený dopyt“ je dopyt, ktorý neprekračuje potreby vykurovania alebo chladenia a ktorý by bol inak uspokojený za trhových podmienok inými procesmi výroby energie ako kombinovaná výroba;

32. „využiteľné teplo“ je teplo vyrobené v procese kombinovanej výroby určené na uspokojenie ekonomicky zdôvodneného dopytu po teple alebo chlade;

33. „elektrina z kombinovanej výroby“ je elektrina vyrobená v procese spojenom s výrobou využiteľného tepla a vypočítaná v súlade s metodikou ustanovenou v prílohe I;

34. „vysokoúčinná kombinovaná výroba“ je kombinovaná výroba spĺňajúca kritériá stanovené v prílohe II;

([1]) Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

35. „celková účinnosť“ je ročný súčet výroby elektriny a mechanickej energie a využiteľného tepla vydelený vstupujúcim palivom použitým na výrobu tepla v procese kombinovanej výroby a na hrubú výrobu elektriny a mechanickej energie;

36. „pomer elektriny a tepla“ je pomer elektriny z kombinovanej výroby a využiteľného tepla pri prevádzke v režime úplnej kombinovanej výroby vychádzajúci z prevádzkových údajov konkrétneho zariadenia;

37. „zariadenie kombinovanej výroby“ je zariadenie, ktoré je schopné pracovať v režime kombinovanej výroby;

38. „zariadenie kombinovanej výroby malých výkonov“ je zariadenie kombinovanej výroby s inštalovaným výkonom nižším ako 1 MW_e;

39. „zariadenie kombinovanej výroby veľmi malých výkonov“ je zariadenie kombinovanej výroby s maximálnym výkonom nižším ako 50 kW_e;

40. „index podlahovej plochy“ je pomer podlahovej plochy budovy k ploche pozemku na danom území;

41. „účinné centralizované zásobovanie teplom a chladom“ je systém centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom, ktorý využíva aspoň 50 % energie z obnoviteľných zdrojov, 50 % odpadového tepla, 75 % tepla z kombinovanej výroby alebo 50 % kombinácie energie a tepla z týchto zdrojov;

42. „účinné vykurovanie a chladenie“ je spôsob vykurovania a chladenia, ktorým sa v porovnaní so základným scenárom zachytávajúcim obvyklú situáciu merateľne zníži vstup primárnej energie potrebnej na dodanie jednej jednotky energie dodanej v rámci príslušného vymedzenia systému, a to nákladovo efektívnym spôsobom, ktorý sa posúdi analýzou nákladov a prínosov podľa tejto smernice, pričom sa zohľadňuje energia potrebná na ťažbu, premenu, dopravu a distribúciu;

43. „účinné individuálne vykurovanie a chladenie“ je spôsob dodávky individuálneho vykurovania a chladenia, ktorým sa v porovnaní s účinným centralizovaným zásobovaním teplom a chladom merateľne zníži vstup primárnej energie z neobnoviteľných zdrojov potrebnej na dodanie jednej jednotky energie dodanej v rámci príslušného vymedzenia systému alebo ktorý vyžaduje rovnaký vstup primárnej energie z neobnoviteľných zdrojov, avšak za nižších nákladov, pričom sa zohľadňuje energia potrebná na ťažbu, premenu, dopravu a distribúciu;

44. „významná obnova“ je obnova, ktorej náklady presahujú 50 % investičných nákladov na nové porovnateľné zariadenie;

45. „agregátor“ je poskytovateľ služieb na strane spotreby, ktorý spája viacnásobné krátkodobé spotrebiteľské zaťaženia na účely predaja alebo aukcie na organizovaných trhoch s energiou.

▼B

Článok 3

Ciele v oblasti energetickej efektívnosti

1. Každý členský štát stanoví indikatívny národný cieľ energetickej efektívnosti na základe primárnej alebo konečnej energetickej spotreby, úspor primárnej alebo konečnej energie alebo energetickej náročnosti. Členské štáty tieto ciele oznámia Komisii v súlade s článkom 24 ods. 1 a prílohou XIV časťou 1. Členské štáty pritom vyjadria tieto ciele aj ako absolútnu úroveň primárnej energetickej spotreby a konečnej energetickej spotreby v roku 2020 a vysvetlia, ako a na základe akých údajov ju vypočítali.

Pri stanovení týchto cieľov členské štáty zohľadnia:

▼M1

a) skutočnosť, že spotreba energie Únie v roku 2020 nesmie presiahnuť 1 483 Mtoe primárnej energetickej spotreby a 1 086 Mtoe konečnej energetickej spotreby;

▼B

b) opatrenia ustanovené v tejto smernici;

c) opatrenia prijaté na dosiahnutie národného cieľa úspor energie podľa článku 4 ods. 1 smernice 2006/32/ES a

d) iné opatrenia na podporu energetickej efektívnosti v členských štátoch a na úrovni Únie.

Členské štáty môžu pri stanovení týchto cieľov tiež zohľadniť vnútroštátne okolnosti ovplyvňujúce primárnu energetickú spotrebu, ako napríklad:

a) zostávajúci potenciál nákladovo efektívnych úspor energie;

b) vývoj a prognózu HDP;

c) zmeny v dovoze a vývoze energie;

d) rozvoj všetkých obnoviteľných zdrojov energie, jadrovú energiu, zachytávanie a ukladanie uhlíka a

e) predchádzajúce opatrenia.

▼M1

2. Komisia do 30. júna 2014 posúdi dosiahnutý pokrok a či je pravdepodobné, že Únia v roku 2020 dosiahne spotrebu energie, ktorá nepresahuje 1 483 Mtoe v prípade primárnej energetickej spotreby a/alebo 1 086 Mtoe v prípade konečnej energetickej spotreby.

▼B

3. Komisia pri posudzovaní uvedenom v odseku 2:

a) sčíta národné indikatívne ciele energetickej efektívnosti nahlásené členskými štátmi;

b) posúdi, či súčet týchto cieľov možno považovať za spoľahlivé meradlo toho, či je Únia ako celok na správnej ceste, pričom zohľadní vyhodnotenie prvej ročnej správy podľa článku 24 ods. 1 a vyhodnotenie národných akčných plánov energetickej efektívnosti podľa článku 24 ods. 2;

▼B

c) zohľadní doplnkovú analýzu vychádzajúcu z:

i) posúdenia pokroku v oblastiach spotreby energie a spotreby energie vo vzťahu k hospodárskej činnosti na úrovni Únie vrátane pokroku v rámci efektívnosti dodávky energie v členských štátoch, ktorých národné indikatívne ciele sa zakladajú na konečnej energetickej spotrebe alebo na úsporách konečnej energie vrátane pokroku vyplývajúceho z dodržiavania kapitoly III tejto smernice týmito členskými štátmi;

ii) výsledkov modelovania situácií v súvislosti s budúcimi trendmi spotreby energie na úrovni Únie;

▼M1

d) porovná výsledky podľa písmen a) až c) s množstvom spotreby energie, ktoré by bolo potrebné na dosiahnutie spotreby energie v roku 2020, ktorá nepresiahne 1 483 Mtoe v prípade primárnej energetickej spotreby a/alebo 1 086 Mtoe v prípade konečnej energetickej spotreby.

▼B

KAPITOLA II

EFEKTÍVNOSŤ PRI POUŽÍVANÍ ENERGIE

Článok 4

Obnova budov

Členské štáty stanovia dlhodobú stratégiu na mobilizáciu investícií do obnovy vnútroštátneho fondu obytných aj komerčných budov, a to verejných aj súkromných. Táto stratégia zahŕňa:

a) prehľad vnútroštátneho fondu budov založeného, ak je to vhodné, na štatistických vzorkách;

b) identifikáciu nákladovo efektívnych prístupov k obnovám týkajúcich sa typu budovy a klimatickej oblasti;

c) politiky a opatrenia na podporu nákladovo efektívnych hĺbkových obnov budov vrátane postupných hĺbkových obnov;

d) perspektívu orientovanú do budúcna s cieľom usmerňovať investičné rozhodnutia jednotlivcov, stavebného odvetvia a finančných inštitúcií;

e) evidenciou podložený odhad očakávaných úspor energie a ďalších prínosov.

Prvá verzia stratégie sa uverejní 30. apríla 2014 a následne aktualizuje každé tri roky, pričom Komisii sa predloží ako súčasť národných akčných plánov energetickej efektívnosti.

▼B

Článok 5

***Vzorová úloha budov* verejných subjektov**

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 smernice 2010/31/EÚ, každý členský štát zabezpečí, aby sa od 1. januára 2014 každoročne obnovovali 3 % z celkovej podlahovej plochy vykurovaných a/alebo chladených budov, ktoré vlastnia a využívajú ústredné orgány štátnej správy, tak aby dosiahli aspoň minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené príslušným členským štátom podľa článku 4 smernice 2010/31/EÚ.

Miera obnovy vo výške 3 % sa vypočíta z celkovej podlahovej plochy budov s celkovou úžitkovou podlahovou plochou nad 500 m^2, ktoré vlastnia a využívajú ústredné orgány štátnej správy dotknutého členského štátu a ktoré každoročne k 1. januáru daného roku nespĺňajú národné minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené podľa článku 4 smernice 2010/31/EÚ. Uvedená hranica sa zníži od 9. júla 2015 na 250 m^2.

V prípade, že členský štát požaduje, aby sa povinnosť každoročne obnovovať 3 % z celkovej podlahovej plochy rozšírila na podlahovú plochu, ktorú vlastnia a využívajú orgány štátnej správy na úrovni nižšej, ako je úroveň ústredných orgánov štátnej správy, 3 % sa vypočítajú z celkovej podlahovej plochy budov s celkovou úžitkovou podlahovou plochou nad 500 m^2 a od 9. júla 2015 nad 250 m^2, ktoré vlastnia a využívajú ústredné orgány štátnej správy a orgány štátnej správy na nižšej úrovni dotknutého členského štátu a ktoré k 1. januáru každého roku nespĺňajú minimálne národné požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené podľa článku 4 smernice 2010/31/EÚ.

Pri vykonávaní opatrení zameraných na komplexnú obnovu budov ústredných orgánov štátnej správy v súlade s prvým pododsekom sa členské štáty môžu rozhodnúť posudzovať budovu ako celok vrátane obvodového plášťa budovy, zariadenia, prevádzky a údržby.

Členské štáty budú požadovať, aby boli pre opatrenia energetickej efektívnosti prioritou budovy ústredných orgánov štátnej správy s najhoršou energetickou hospodárnosťou, ak je to nákladovo efektívne a technicky možné.

2. Členské štáty môžu rozhodnúť, že požiadavky uvedené v odseku 1 nestanovia alebo sa nebudú uplatňovať pre tieto kategórie budov:

a) budovy úradne chránené ako súčasť charakteristického prostredia alebo pre ich osobitnú architektonickú alebo historickú hodnotu, pokiaľ by dodržiavanie určitých minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť neprijateľne zmenilo ich charakter alebo vzhľad;

b) budovy, ktoré vlastnia ozbrojené sily alebo ústredné orgány štátnej správy a ktoré slúžia na účely národnej obrany, okrem samostatných obytných priestorov alebo budov s úradmi pre ozbrojené sily a iný personál zamestnaný orgánmi národnej obrany;

c) budovy používané ako miesta na bohoslužby a na náboženské podujatia.

▼B

3. Ak členský štát obnoví viac ako 3 % celkovej podlahovej plochy budov ústredných orgánov štátnej správy v danom roku, môže do ročnej miery obnovy započítať podlahovú plochu nad plánovaný rámec v ktoromkoľvek z troch predchádzajúcich alebo nasledujúcich rokov.

4. Členské štáty môžu do ročnej miery obnovy budov ústredných orgánov štátnej správy započítať nové budovy využívané a vlastnené ako náhrada za konkrétne budovy ústredných orgánov štátnej správy zbúrané počas ktoréhokoľvek z dvoch predchádzajúcich rokov alebo budovy, ktoré sa predali, zbúrali alebo prestali využívať počas ktoréhokoľvek z dvoch predchádzajúcich rokov z dôvodu intenzívnejšieho využívania iných budov.

5. Členské štáty na účely odseku 1 do 31. decembra 2013 vypracujú a sprístupnia verejnosti zoznam vykurovaných a/alebo chladených budov ústredných orgánov štátnej správy s celkovou úžitkovou podlahovou plochou nad 500 m^2 a od 9. júla 2015 nad 250 m^2 s výnimkou budov oslobodených na základe odseku 2. Zoznam bude obsahovať tieto údaje:

a) podlahová plocha v m^2 a

b) energetická hospodárnosť jednotlivých budov alebo relevantné energetické údaje.

6. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 smernice 2010/31/EÚ, členské štáty sa môžu rozhodnúť pre alternatívny prístup k odsekom 1 až 5 tohto článku, a to tým, že prijmú iné nákladovo efektívne opatrenia vrátane hĺbkovej obnovy a opatrení na zmenu správania užívateľov budovy s cieľom dosiahnuť do roku 2020 objem úspor energie v oprávnených budovách vlastnených a využívaných ústrednými orgánmi štátnej správy, ktoré budú prinajmenšom zodpovedať objemu úspor požadovanému v odseku 1, o čom sa každoročne podávajú správy.

Na účely alternatívneho prístupu môžu členské štáty odhadnúť úspory energie, ktoré by sa vytvorili na základe odsekov 1 až 4 použitím príslušných štandardných hodnôt spotreby energie referenčných budov ústredných orgánov štátnej správy pred a po obnove a podľa odhadov plochy svojho fondu budov. Kategórie referenčných budov ústredných orgánov štátnej správy sú reprezentatívnou vzorkou fondu takýchto budov.

Členské štáty, ktoré si zvolia alternatívny prístup, oznámia Komisii do 31. decembra 2013 alternatívne opatrenia, ktoré zamýšľajú prijať a ktoré ukazujú, ako sa dosiahne rovnocenné zlepšenie energetickej hospodárnosti budov vo vlastníctve ústredných orgánov štátnej správy.

7. Členské štáty nabádajú verejné subjekty vrátane subjektov na regionálnej a miestnej úrovni, ako aj orgány zodpovedné za sociálne bývanie, ktoré sa riadia verejným právom, aby pri zohľadnení svojich príslušných právomocí a administratívnej organizácie:

a) prijali plán energetickej efektívnosti samostatne alebo ako súčasť širšieho plánu ochrany klímy alebo životného prostredia, ktorý obsahuje konkrétne ciele a opatrenia na úsporu energie a ciele a opatrenia

▼B

energetickej efektívnosti, s cieľom nasledovať vzorovú úlohu budov ústredných orgánov štátnej správy ustanovenú v odsekoch 1, 5 a 6;

b) ako súčasť realizácie svojho plánu zaviedli systém energetického manažérstva vrátane energetických auditov;

c) v príslušných prípadoch využívali spoločnosti poskytujúce energetické služby a zmluvy o energetickej efektívnosti na financovanie obnovy a realizáciu plánov zameraných na udržanie alebo zlepšenie energetickej efektívnosti z dlhodobého hľadiska.

Článok 6

Obstarávanie verejnými subjektmi

1. Členské štáty zabezpečia, aby ústredné orgány štátnej správy obstarávali iba výrobky, služby a budovy s vysokou energetickou efektívnosťou, pokiaľ je to v súlade s nákladovou efektívnosťou, ekonomickou realizovateľnosťou, udržateľnosťou zo širšieho hľadiska, technickou vhodnosťou a dostatočnou hospodárskou súťažou, ako sa uvádza v prílohe III.

Povinnosť ustanovená v prvom pododseku sa vzťahuje na zmluvy na obstarávanie výrobkov, služieb a budov verejnými subjektmi, pokiaľ takéto zmluvy majú hodnotu rovnakú alebo vyššiu ako prahové hodnoty stanovené v článku 7 smernice 2004/18/ES.

2. Povinnosť uvedená v odseku 1 sa vzťahuje na zmluvy, ktoré uzavreli ozbrojené sily, len do takej miery, v akej jej uplatňovanie nie je v rozpore s povahou a primárnym cieľom činností ozbrojených síl. Povinnosť sa nevzťahuje na dodávateľské zmluvy vojenských zariadení v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/81/ES z 13. júla 2009 o koordinácii postupov pre zadávanie určitých zákaziek na práce, zákaziek na dodávku tovaru a zákaziek na služby verejnými obstarávateľmi alebo obstarávateľmi v oblastiach obrany a bezpečnosti ([1]).

3. Členské štáty nabádajú verejné subjekty, a to aj na regionálnej a miestnej úrovni, aby s náležitým ohľadom na svoje príslušné právomoci a administratívnu organizáciu nasledovali vzorovú úlohu svojich ústredných orgánov štátnej správy a obstarávali iba výrobky, služby a budovy s vysokou energetickou efektívnosťou. Členské štáty nabádajú verejné subjekty, aby pri výzvach na predkladanie ponúk týkajúcich sa zákaziek na poskytovanie služieb s významným energetickým obsahom posúdili možnosť uzatvoriť dlhodobé zmluvy o energetickej efektívnosti, ktoré poskytujú dlhodobé úspory energie.

4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, môžu členské štáty pri obstarávaní balíka produktov, na ktorý sa ako na celok vzťahuje delegovaný akt prijatý podľa smernice 2010/30/EÚ, požadovať, aby mala celková energetická účinnosť celého balíka prednosť pred energetickou účinnosťou jednotlivých produktov v rámci tohto balíka, a to tak, že zakúpia balík produktov, ktorý spĺňa kritérium najvyššej triedy energetickej účinnosti.

([1]) Ú. v. EÚ L 216, 20.8.2009, s. 76.

▼B

Článok 7

Povinné schémy energetickej efektívnosti

1. Každý členský štát zriadi povinnú schému energetickej efektívnosti. Touto schémou sa zabezpečí, aby distribútori energie a/alebo maloobchodné energetické spoločnosti, ktoré sú určené ako povinné subjekty podľa odseku 4 pôsobiace na území jednotlivých členských štátov, dosiahli kumulatívny cieľ úspor konečnej energie do 31. decembra 2020 bez toho, aby bol dotknutý odsek 2.

Tento cieľ je minimálne na úrovni dosiahnutia každoročných nových úspor od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 vo výške 1,5 % ročného množstva energie predanej koncovým odberateľom všetkými distribútormi energie alebo všetkými maloobchodnými energetickými spoločnosťami, ktorý sa stanoví ako priemer za posledné tri roky pred 1. januárom 2013. Množstvo predanej energie, ktorá sa použila v doprave, možno z tohto výpočtu sčasti alebo úplne vylúčiť.

Členské štáty rozhodnú o tom, akým spôsobom sa vypočítaný objem nových úspor uvedených v druhom pododseku rozloží na dané obdobie.

2. S výhradou odseku 3 každý členský štát môže:

a) na výpočet požadovaný v druhom pododseku odseku 1 použiť hodnoty vo výške 1 % v rokoch 2014 a 2015; vo výške 1,25 % v rokoch 2016 a 2017 a vo výške 1,5 % v rokoch 2018, 2019 a 2020;

b) z výpočtu vylúčiť celé množstvo alebo časť množstva predanej energie, ktorá sa využíva pri priemyselných činnostiach uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES;

c) povoliť, aby sa úspory energie, ktoré sa dosiahli v odvetviach premeny, distribúcie a prenosu energie vrátane účinnej infraštruktúry centralizovaného zásobovania teplom a chladom uplatňovaním požiadaviek ustanovených v článku 14 ods. 4, článku 14 ods. 5 písm. b) a článku 15 ods. 1 až 6 a 9, započítali do objemu úspor energie požadovaného podľa odseku 1, a

d) započítať úspory energie, ktoré sú výsledkom nedávnych individuálnych činností realizovaných od 31. decembra 2008, ktoré majú v roku 2020 naďalej merateľný a overiteľný vplyv, do objemu úspor energie uvedeného v článku 1.

3. Uplatňovanie odseku 2 nevedie k zníženiu presahujúcemu 25 % objemu úspor energie uvedeného v odseku 1. Členské štáty uplatňujúce odsek 2 do 5. júna 2014 informujú o tomto fakte Komisiu a do oznámenia zahrnú, ktoré z prvkov uvedených v odseku 2 budú uplatňovať, ako aj výpočet preukazujúci ich vplyv na objem úspor energie uvedený v odseku 1.

▼B

4. Bez toho, aby bol dotknutý výpočet úspor energie cieľa v súlade s druhým pododsekom odseku 1, každý členský štát na účely prvého pododseku odseku 1 určí na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií spomedzi distribútorov energie a/alebo maloobchodných energetických spoločností pôsobiacich na jeho území povinné subjekty, pričom medzi ne môže zahrnúť distribútorov pohonných hmôt alebo maloobchodných predajcov pohonných hmôt pôsobiacich na jeho území. Výšku úspor energie na splnenie povinnosti dosiahnu povinné subjekty medzi koncovými odberateľmi, ktorých príslušne určil členský štát, nezávisle od výpočtu vykonaného podľa odseku 1 alebo ak tak rozhodnú členské štáty, prostredníctvom certifikovaných úspor dosiahnutých inými subjektmi, ako je to uvedené v odseku 7 písm. b).

5. Členské štáty vyjadria objem úspor energie požadovaný od každého povinného subjektu buď ako konečnú, alebo primárnu energetickú spotrebu. Metódu zvolenú na vyjadrenie požadovaného objemu úspor energie použijú povinné subjekty na výpočet nárokovaných dosiahnutých úspor. Použijú sa prevodné koeficienty ustanovené v prílohe IV.

6. Členské štáty zabezpečia, aby sa úspory vyplývajúce z odsekov 1, 2 a 9 tohto článku a článku 20 ods. 6 vypočítali v súlade s bodmi 1 a 2 prílohy V. Zavedú systémy merania, kontroly a overovania, v rámci ktorých sa overí aspoň štatisticky významný podiel a reprezentatívna vzorka opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti zavedených povinnými subjektmi. Toto meranie, kontrola a overovanie sa vykonáva nezávisle od povinných subjektov.

7. V rámci povinných schém energetickej efektívnosti môžu členské štáty:

a) do povinných úspor, ktoré ukladajú, zahrnúť požiadavky so sociálnym cieľom vrátane požiadaviek, aby sa časť opatrení energetickej efektívnosti prioritne realizovala v domácnostiach postihnutých energetickou chudobou alebo v zariadeniach sociálneho bývania;

b) povoliť povinným subjektom, aby do svojej povinnosti započítali certifikované úspory energie dosiahnuté poskytovateľmi energetických služieb alebo inými tretími stranami vrátane prípadov, keď povinné subjekty podporujú opatrenia prostredníctvom iných štátom schválených organizácií alebo prostredníctvom orgánov verejnej moci, ktoré môžu alebo nemusia zahŕňať formálne partnerstvá a v ktorých sa môžu kombinovať aj iné zdroje financovania. Ak to členské štáty povolia, zabezpečia ustanovenie schvaľovacieho postupu, ktorý je jasný, transparentný a otvorený pre všetkých účastníkov trhu a ktorý je zameraný na minimalizáciu nákladov na certifikáciu;

c) umožniť povinným subjektom, aby započítali úspory dosiahnuté v danom roku tak, ako keby boli dosiahnuté v niektorom zo štyroch predchádzajúcich či troch nasledujúcich rokov.

8. Členské štáty raz ročne uverejnia úspory energie dosiahnuté každým povinným subjektom alebo v každej podkategórii povinného subjektu, ako aj spolu v rámci systému.

▼B

Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty na základe žiadosti poskytli:

a) súhrnné štatistické informácie o svojich koncových odberateľoch (s uvedením významných zmien oproti skôr poskytnutým informáciám) a

b) aktuálne informácie o spotrebe koncových odberateľov, v príslušných prípadoch vrátane profilov zaťaženia, segmentácie odberateľov a ich zemepisnú polohu, pričom musí byť zachovaná integrita a dôvernosť súkromných alebo citlivých obchodných informácií v súlade s platnými právnymi predpismi Únie.

Takáto žiadosť sa nevykoná viackrát ako raz ročne.

9. Alternatívne k ustanoveniu povinnej schémy energetickej efektívnosti podľa odseku 1 môžu členské štáty rozhodnúť, že na dosiahnutie úspor energie medzi koncovými odberateľmi prijmú iné politické opatrenia pod podmienkou, že uvedené politické opatrenia spĺňajú kritériá stanovené v odsekoch 10 a 11. Ročný objem nových úspor energie dosiahnutý týmto prístupom musí byť rovnaký ako objem nových úspor požadovaný v odsekoch 1, 2 a 3. Ak sa zachová rovnocennosť, členské štáty môžu povinné schémy kombinovať s alternatívnymi politickými opatreniami vrátane národných programov energetickej efektívnosti.

Politické opatrenia uvedené v prvom pododseku môžu obsahovať, ale nie sú obmedzené, aj tieto politické opatrenia alebo ich kombinácie:

a) dane z energie alebo CO_2, ktorých účinkom je zníženie konečnej energetickej spotreby;

b) schémy a nástroje financovania alebo fiškálne stimuly, ktoré vedú k používaniu energeticky efektívnych technológií alebo techník a majú za následok zníženie konečnej energetickej spotreby;

c) právne predpisy alebo dobrovoľné dohody, ktoré vedú k používaniu energeticky efektívnych technológií alebo techník a majú za následok zníženie konečnej energetickej spotreby;

d) štandardy a normy, ktoré sa zameriavajú na zlepšenie energetickej efektívnosti výrobkov a služieb vrátane budov a vozidiel, okrem prípadov, keď sú v členských štátoch povinné a platné podľa práva Únie;

e) programy označovania energetickej účinnosti s výnimkou tých, ktoré sú v členských štátoch povinné a platné podľa práva Únie;

f) odbornú prípravu a vzdelávanie vrátane energetických poradenských programov, ktoré vedú k používaniu energeticky efektívnych technológií alebo techník a majú za následok zníženie konečnej energetickej spotreby.

▼B

Členské štáty oznámia Komisii do 5. decembra 2013 politické opatrenia, ktoré plánujú prijať na účely prvého pododseku a článku 20 ods. 6 v súlade s rámcom stanoveným v prílohe V bode 4 spolu s informáciami, ako by dosiahli požadovaný objem úspor. V prípade politických opatrení uvedených v druhom pododseku a v článku 20 ods. 6 sa v tomto oznámení uvedie, ako sa plnia kritériá uvedené v odseku 10. V prípade iných politických opatrení ako opatrení uvedených v druhom pododseku alebo v článku 20 ods. 6 členské štáty vysvetlia, ako sa dosiahne rovnocenná úroveň úspor, monitorovania a overovania. Komisia môže predložiť návrhy na úpravu v období troch mesiacov od oznámenia.

10. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 11, sa kritériá politických opatrení prijatých podľa druhého pododseku odseku 9 a článku 20 ods. 6 stanovujú takto:

a) politickými opatreniami sa ustanovia aspoň dve prechodné obdobia do 31. decembra 2020 a ich dôsledkom je dosiahnutie úrovne ambícií uvedenej v odseku 1;

b) vymedzí sa zodpovednosť každého povereného subjektu, zúčastneného subjektu, respektíve vykonávajúceho orgánu verejnej moci;

c) transparentne sa určia úspory energie, ktoré sa majú dosiahnuť;

d) objem úspor energie, ktoré vyžaduje politické opatrenie alebo ktoré sa ním majú dosiahnuť, sa vyjadrí buď ako konečná, alebo primárna energetická spotreba pri použití prevodných koeficientov uvedených v prílohe IV;

e) úspory energie sa vypočítajú prostredníctvom metód a princípov stanovených v prílohe V bodoch 1 a 2;

f) úspory energie sa vypočítajú prostredníctvom metód a princípov stanovených v prílohe V bode 3;

g) zúčastnené subjekty vypracujú, pokiaľ je to možné, výročnú správu o dosiahnutých úsporách energie a zverejnia ju;

h) v prípade, že pokrok nie je uspokojivý, zaistí sa monitorovanie výsledkov a bude sa uvažovať o vhodných opatreniach;

i) zavedie sa systém kontroly, ktorého súčasťou bude aj nezávislé overenie štatisticky významného podielu opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti, a

j) každý rok sa budú uverejňovať údaje o trende úspor energie v danom roku.

11. Členské štáty zabezpečia, aby dane uvedené v odseku 9 druhom pododseku písm. a) boli v súlade s kritériami uvedenými v odseku 10 písm. a), b), c), d), f), h) a j).

Členské štáty zabezpečia, aby právne predpisy a dobrovoľné dohody uvedené v odseku 9 druhom pododseku písm. c) boli v súlade s kritériami uvedenými v odseku 10 písm. a), b), c), d), e), g) h), i) a j).

▼B

Členské štáty zabezpečia, aby ostatné politické opatrenia uvedené v druhom pododseku odseku 9 a národné fondy energetickej efektívnosti uvedené v článku 20 ods. 6 boli v súlade s kritériami uvedenými v odseku 10 písm. a), b), c), d), e), h), i) a j).

12. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade prekrývania vplyvu politických opatrení alebo individuálnych opatrení predišlo zdvojenému započítaniu úspor energie.

Článok 8

Energetické audity a systémy energetického manažérstva

1. Členské štáty podporujú, aby pre všetkých koncových odberateľov boli k dispozícii vysokokvalitné energetické audity, ktoré sú nákladovo efektívne a:

a) vykonávané nezávislým spôsobom kvalifikovanými a/alebo akreditovanými odborníkmi podľa kvalifikačných kritérií alebo

b) ktoré vykonávajú a na ktoré dohliadajú nezávislé orgány podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

Energetické audity uvedené v prvom pododseku môžu vykonávať vnútropodnikoví odborníci alebo energetickí audítori pod podmienkou, že dotknutý členský štát zaviedol systém na zaistenie a kontrolu ich kvality, ktorého súčasťou je podľa potreby aj každoročný náhodný výber aspoň štatisticky významného percentuálneho podielu zo všetkých vykonaných energetických auditov.

Na účely zaistenia vysokej kvality energetických auditov a systémov energetického manažérstva ustanovia členské štáty transparentné a nediskriminačné minimálne kritériá pre energetické audity na základe prílohy VI.

Energetické audity nezahŕňajú ustanovenia, ktoré bránia tomu, aby sa zistenia auditu zaslali ktorémukoľvek kvalifikovanému/akreditovanému poskytovateľovi energetických služieb, ak odberateľ nemá voči tomu námietky.

2. Členské štáty vypracujú programy na podporu toho, aby malé a stredné podniky absolvovali energetické audity a aby následne zrealizovali odporúčania týchto auditov.

Členské štáty môžu na základe transparentných a nediskriminačných kritérií a bez toho, aby bolo dotknuté právo Únie v oblasti štátnej pomoci, zaviesť podporné schémy pre MSP, a to aj v prípade, ak uzatvorili dobrovoľné dohody, s cieľom pokryť náklady na energetický audit a realizáciu vysoko nákladovo efektívnych odporúčaní z energetických auditov v prípade, ak sa navrhnuté opatrenia zrealizujú.

Členské štáty upozornia MSP, aj prostredníctvom svojich príslušných zastupujúcich sprostredkovateľských organizácií, na konkrétne príklady toho, ako by im systémy energetického manažérstva mohli pomôcť pri podnikaní. Komisia pomáha členským štátom podporou výmeny najlepších postupov v tejto oblasti.

▼B

3. Členské štáty vypracujú aj programy na zvýšenie informovanosti domácností o výhodách takýchto auditov prostredníctvom vhodných poradenských služieb.

Členské štáty podporujú programy odbornej prípravy pre kvalifikáciu energetických audítorov s cieľom podporiť dostatočnú dostupnosť odborníkov.

4. Členské štáty zabezpečia, aby podniky, ktoré nie sú MSP, podliehali energetickému auditu, ktorý nezávislým a nákladovo efektívnym spôsobom vykonávajú kvalifikovaní a/alebo akreditovaní odborníci alebo ktorý vykonávajú a na ktorý dohliadajú nezávislé orgány podľa vnútroštátnych právnych predpisov, a to do 5. decembra 2015 a potom aspoň každé štyri roky od dátumu predchádzajúceho energetického auditu.

5. Energetické audity sa považujú za audity, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v odseku 4, ak sú uskutočňované nezávislým spôsobom na základe minimálnych kritérií založených na prílohe VI, a ktoré sa vykonávajú na základe dobrovoľných dohôd uzavretých medzi organizáciami zainteresovaných strán a menovaným orgánom pod dohľadom príslušného členského štátu alebo iných orgánov, na ktoré príslušné orgány delegovali danú zodpovednosť, alebo Komisie.

Prístup účastníkov trhu, ktorí poskytujú energetické služby, je založený na transparentných a nediskriminačných kritériách.

6. Podniky, ktoré nie sú MSP a ktoré implementovali systém energetického manažérstva alebo systém environmentálneho manažérstva, ktorý je certifikovaný nezávislým orgánom podľa príslušných európskych alebo medzinárodných noriem, sú vyňaté z požiadaviek odseku 4, pokiaľ členské štáty zabezpečia, že dotknutý systém manažérstva zahŕňa energetický audit na základe minimálnych kritérií založených na prílohe VI.

7. Energetické audity môžu byť vykonávané samostatne alebo ako súčasť širšieho environmentálneho auditu. Členské štáty môžu požadovať, aby súčasťou energetického auditu bolo posúdenie technickej a ekonomickej uskutočniteľnosti napojenia sa na existujúcu alebo plánovanú sieť centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom.

Členské štáty môžu bez toho, aby bolo dotknuté právo Únie v oblasti štátnej pomoci, zavádzať systémy stimulov a podpory na realizáciu odporúčaní energetických auditov a podobných opatrení.

Článok 9

Meranie

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v miere, v akej je to technicky možné, finančne rozumné a primerané vzhľadom na možné úspory energie, poskytli koncovým odberateľom elektriny, zemného plynu, centralizovaného zásobovania teplom, centralizovaného zásobovania chladom a teplej úžitkovej vody individuálne meradlá za konkurencieschopné ceny, ktoré presne zobrazujú skutočnú spotrebu energie koncových odberateľov a poskytujú informácie o skutočnej dobe využívania.

▼B

Takéto individuálne meradlo za konkurencieschopné ceny sa poskytne vždy:

a) keď sa nahrádza existujúce meradlo, pokiaľ je to technicky možné a nákladovo efektívne so zreteľom na odhadované potenciálne dlhodobé úspory;

b) pri zriadení nového pripojenia v novej budove alebo pri uskutočnení významnej obnovy budovy, ako sa ustanovuje v smernici 2010/31/EÚ.

2. Ak sa v rozsahu, v akom členské štáty inštalujú inteligentné meracie systémy a zavádzajú inteligentné meracie zariadenia pre zemný plyn a/alebo elektrinu v súlade so smernicami 2009/72/ES a 2009/73/ES:

a) zabezpečia, aby meracie systémy poskytovali koncovým odberateľom informácie o skutočnej dobe používania a aby sa pri stanovení minimálneho rozsahu funkcií meracích zariadení a povinností uložených účastníkom trhu plne brali do úvahy ciele energetickej efektívnosti a výhody pre koncových odberateľov;

b) zaistia bezpečnosť inteligentných meracích zariadení a dátovej komunikácie a súkromie koncových odberateľov v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie v oblasti ochrany údajov a súkromia;

c) v prípade elektriny a na žiadosť koncového odberateľa požadujú od prevádzkovateľov meracích zariadení, aby zabezpečili, že meracie zariadenie alebo zariadenia dokážu započítať elektrinu, ktorá sa do sústavy dodáva z priestorov koncových odberateľov;

d) zabezpečia, aby sa v prípade, že o to koncový odberateľ požiada, sprístupnili namerané údaje o jeho dodávke alebo odbere elektriny v reálnom čase či už jemu, alebo tretej strane konajúcej v mene koncového odberateľa, a to v ľahko zrozumiteľnom formáte, ktorý im umožní porovnať ponuky na rovnocennom základe;

e) požadujú, aby sa pri inštalácii inteligentných meracích zariadení odberateľom poskytlo náležité poradenstvo a informácie najmä o plnom potenciáli týchto meracích zariadení, pokiaľ ide o spôsob odčítania hodnoty na meracom zariadení a monitorovanie spotreby energie.

3. Ak sa teplo a chlad alebo teplá voda do budovy dodáva zo siete centralizovaného zásobovania teplom alebo z centrálneho zdroja obsluhujúceho niekoľko budov, musí byť meradlo tepla alebo teplej vody nainštalované pri výmenníku tepla alebo na odbernom mieste.

Aj v bytových domoch a viacúčelových budovách s centrálnym zdrojom tepla/chladu alebo so zásobovaním zo siete centralizovaného zásobovania teplom alebo z centrálneho zdroja obsluhujúceho niekoľko budov sa na meranie spotreby tepla alebo chladu, alebo teplej vody jednotlivo pre každú jednotku nainštalujú do 31. decembra 2016 individuálne meradlá spotreby v prípade, že je to technicky možné a nákladovo efektívne. V prípade, že použitie individuálnych meradiel nie je technicky možné ani nákladovo efektívne, použijú sa na meranie vykurovania individuálne pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov, ktoré merajú spotrebu tepla na každom vykurovacom telese, pokiaľ

▼B

dotknutý členský štát nepreukáže, že inštalácia takýchto pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov by nebola nákladovo efektívna. V takých prípadoch sa môžu zvážiť alternatívne nákladovo efektívne spôsoby merania spotreby tepla.

Ak sú bytové domy napojené na centralizované zásobovanie teplom alebo chladom alebo ak v nich prevládajú vlastné spoločné systémy vykurovania alebo chladenia, členské štáty môžu zaviesť transparentné pravidlá pre rozdelenie nákladov na spotrebu tepla alebo teplej vody v týchto budovách s cieľom zabezpečiť transparentnosť a presnosť vyúčtovania individuálnej spotreby. Tieto pravidlá v príslušných prípadoch zahŕňajú usmernenia týkajúce sa spôsobu, ako rozdeliť náklady na teplo a/alebo teplú vodu, ktoré sa spotrebujú na:

a) teplú vodu na domácu potrebu;

b) teplo vyžarované zo zariadenia budovy a na účely vykurovania spoločných priestorov (ak sú schodiská a chodby vybavené vykurovacími telesami);

c) účely vykurovania bytov.

Článok 10

Informácie o vyúčtovaní

1. Ak koncoví odberatelia nemajú inteligentné meracie zariadenia uvedené v smernici 2009/72/ES a smernici 2009/73/ES, členské štáty do 31. decembra 2014 zabezpečia, aby údaje o vyúčtovaní boli presné a založené na skutočnej spotrebe v súlade s prílohou VII bodom 1.1, a to pre všetky odvetvia, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, vrátane distribútorov energie, prevádzkovateľov distribučných sústav a maloobchodných energetických spoločností, ak je to technicky možné a ekonomicky opodstatnené.

Túto povinnosť je možné splniť prostredníctvom systému pravidelného individuálneho odčítavania meradla koncovými odberateľmi, ktorí hodnoty na meradle oznámia dodávateľovi energie. Vyúčtovanie bude založené na odhade spotreby alebo paušálnej sadzbe len v prípade, keď koncový odberateľ nenahlási hodnotu na meradle za dané zúčtovacie obdobie.

2. Meracie zariadenia nainštalované v súlade so smernicami 2009/72/ES a 2009/73/ES umožnia presné informácie o vyúčtovaní založené na skutočnej spotrebe. Členské štáty zabezpečia, aby mali koncoví odberatelia možnosť jednoduchého prístupu k doplňujúcim informáciám o histórii spotreby, ktoré im umožnia vlastnú kontrolu.

Doplňujúce informácie o histórii spotreby zahŕňajú:

a) súhrnné údaje aspoň za tri predchádzajúce roky alebo za obdobie od nadobudnutia platnosti zmluvy o dodávke, ak je kratšie. Údaje zodpovedajú obdobiam, za ktoré boli vystavené pravidelné informácie o vyúčtovaní, a

▼B

b) podrobné údaje o čase používania v ktoromkoľvek dni, týždni, mesiaci a roku. Tieto údaje sú pre koncových odberateľov dostupné cez internet alebo rozhranie meracieho zariadenia za obdobie minimálne 24 predchádzajúcich mesiacov alebo za obdobie od nadobudnutia platnosti zmluvy o dodávke, ak je kratšie.

3. Bez ohľadu na to, či boli inteligentné meracie zariadenia nainštalované, alebo nie, členské štáty:

a) vyžadujú, aby sa informácie o vyúčtovaní za energiu a o histórii spotreby koncového odberateľa v prípade, že sú dostupné, sprístupnili poskytovateľovi energetických služieb, ktorého určil koncový odberateľ, na jeho žiadosť;

b) zabezpečia, aby sa koncovým odberateľom ponúkla možnosť elektronických informácií o vyúčtovaní a elektronických vyúčtovaní a aby koncoví odberatelia na požiadanie dostali jasné a zrozumiteľné vysvetlenie o tom, akým spôsobom bolo ich vyúčtovanie zostavené, a to najmä v prípade, ak vyúčtovania nie sú založené na skutočnej spotrebe;

c) zabezpečia, aby sa vo vyúčtovaní uviedli dostatočné informácie, ktoré poskytnú koncovým odberateľom komplexný prehľad o aktuálnych nákladoch na energiu v súlade s prílohou VII;

d) môžu stanoviť, aby sa informácie uvádzané na týchto vyúčtovaniach na žiadosť koncového odberateľa nepovažovali za výzvu na úhradu. Členské štáty v takýchto prípadoch zabezpečia, aby dodávatelia zdrojov energie poskytovali pružné úpravy pre samotnú úhradu;

e) požadujú, aby sa informácie a odhady týkajúce sa nákladov na energiu poskytovali odberateľom na požiadanie, a to včas a v ľahko zrozumiteľnom formáte, ktorý im umožní porovnať ponuky na rovnocennom základe.

Článok 11

Náklady na prístup k meraniu a informáciám o vyúčtovaní

1. Členské štáty zabezpečia, aby koncoví odberatelia dostávali všetky svoje vyúčtovania a informácie o vyúčtovaní spotreby energie bezplatne a aby koncoví odberatelia tiež mali vhodný a bezplatný prístup k svojim údajom o spotrebe.

2. Bez ohľadu na odsek 1 sa distribúcia nákladov na informácie o vyúčtovaní za individuálnu spotrebu vykurovania a chladenia v bytových domoch a viacúčelových budovách podľa článku 9 ods. 3 vykoná na báze neziskovosti. Náklady spojené so zadaním tejto úlohy zahŕňajúcej meranie, rozdelenie a vyúčtovanie skutočnej individuálnej spotreby v uvedených budovách tretej strane, akou je napríklad poskytovateľ služby alebo miestny dodávateľ energie, sa môžu preniesť na koncových odberateľov, pokiaľ sú tieto náklady primerané.

▼B

Článok 12

Program na informovanie a posilnenie práv spotrebiteľov

1. Členské štáty prijmú vhodné opatrenia na podporu a uľahčenie efektívneho využívania energie malými spotrebiteľmi energie vrátane domácností. Tieto opatrenia môžu byť súčasťou národnej stratégie.

2. Opatrenia na účely odseku 1 zahŕňajú jeden alebo viacero z prvkov uvedených v písmene a) alebo b):

a) škálu nástrojov a politík na podporu zmeny správania, ktoré môžu zahŕňať:

   i) daňové stimuly;

   ii) prístup k financiám, grantom a dotáciám;

   iii) poskytovanie informácií;

   iv) vzorové projekty;

   v) činnosti na pracovisku;

b) spôsoby a prostriedky na zapojenie spotrebiteľov a spotrebiteľských organizácií počas možného zavádzania inteligentných meracích zariadení pomocou komunikácie o:

   i) nákladovo efektívnych a jednoduchých zmenách vo využívaní energie;

   ii) informáciách o opatreniach energetickej efektívnosti.

Článok 13

Sankcie

Členské štáty stanovia pravidlá pre sankcie v prípade nedodržania vnútroštátnych právnych predpisov prijatých na základe článkov 7 až 11 a článku 18 ods. 3 a prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii do 5. júna 2014 a bezodkladne jej oznámia akékoľvek následné zmeny a doplnenia, ktoré sa ich týkajú.

KAPITOLA III

EFEKTÍVNOSŤ DODÁVKY ENERGIE

Článok 14

Podpora efektívnosti vo vykurovaní a chladení

1. Členské štáty do 31. decembra 2015 vykonajú a oznámia Komisii komplexné posúdenie potenciálu na využitie vysokoúčinnej kombinovanej výroby a centralizovaného zásobovania teplom a chladom obsahujúce informácie uvedené v prílohe VIII. Ak už vykonali rovnocenné posúdenie, oznámia to Komisii.

▼B

V komplexnom posúdení sa v plnej miere zohľadňuje analýza národného potenciálu pre vysokoúčinnú kombinovanú výrobu uskutočnená podľa smernice 2004/8/ES.

Posúdenie sa na žiadosť Komisie aktualizuje a oznamuje sa Komisii každých päť rokov. Komisia podá každú takúto žiadosť aspoň jeden rok pred príslušným termínom.

2. Členské štáty prijmú politiky, ktoré podporia, aby sa na miestnej a regionálnej úrovni náležite zohľadnil potenciál využívania účinných systémov vykurovania a chladenia, a to najmä tých, ktoré využívajú vysokoúčinnú kombinovanú výrobu. Zohľadní sa potenciál pre rozvoj miestnych a regionálnych trhov s teplom.

3. Členské štáty na účely posúdenia uvedeného v odseku 1 vykonajú na základe klimatických podmienok, ekonomickej realizovateľnosti a technickej vhodnosti analýzu nákladov a prínosov vzťahujúcu sa na ich územie v súlade s časťou 1 prílohy IX. Prostredníctvom analýzy nákladov a prínosov možno určiť najlepšie riešenia z hľadiska efektívnosti využívania zdrojov a nákladov na uspokojenie potrieb na vykurovanie a chladenie. Uvedená analýza nákladov a prínosov môže byť súčasťou environmentálneho posudzovania podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie ([1]).

4. V prípade, že sa posúdením uvedeným v odseku 1 a analýzou uvedenou v odseku 3 identifikuje potenciál uplatňovania vysokoúčinnej kombinovanej výroby a/alebo účinného centralizovaného zásobovania teplom a chladom, ktorých prínosy prevyšujú náklady, členské štáty prijmú primerané opatrenia na rozvoj účinnej infraštruktúry centralizovaného zásobovania teplom a chladom a/alebo na zohľadnenie rozvoja vysokoúčinnej kombinovanej výroby a využívania vykurovania a chladenia z odpadového tepla a obnoviteľných zdrojov energie v súlade s odsekmi 1, 5 a 7.

Ak sa posúdením uvedeným v odseku 1 a analýzou uvedenou v odseku 3 neidentifikuje potenciál, ktorého prínosy prevyšujú náklady vrátane administratívnych nákladov na vykonanie analýzy nákladov a prínosov uvedenej v odseku 5, dotknutý členský štát môže zariadenia vyňať z požiadaviek ustanovených v uvedenom odseku.

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa vykonala analýza nákladov a prínosov v súlade s časťou 2 prílohy IX v prípade, ak po 5. júni 2014:

a) sa plánuje nové tepelné zariadenie na výrobu elektriny s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené so zabezpečením prevádzky tohto zariadenia ako zariadenia vysokoúčinnej kombinovanej výroby;

b) sa vykonáva významná rekonštrukcia existujúceho tepelného zariadenia na výrobu elektriny s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené so zmenou tohto zariadenia na zariadenie vysokoúčinnejj kombinovanej výroby;

([1]) Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼B

c) priemyselné zariadenie s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW, ktoré vyrába odpadové teplo s využiteľnou teplotou, je naplánované alebo je významne rekonštruované, s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené s využitím odpadového tepla na uspokojenie ekonomicky zdôvodneného dopytu, a to aj prostredníctvom kombinovanej výroby, ako aj s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené s pripojením uvedeného zariadenia do siete centralizovaného zásobovania teplom a chladom;

d) je naplánovaná nová sieť centralizovaného zásobovania teplom a chladom alebo nové zariadenie na výrobu tepla s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW v rámci existujúcej siete centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom alebo sa má takéto existujúce zariadenie významne rekonštruovať s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené s využívaním odpadového tepla z neďalekých priemyselných zariadení.

Inštalácia vybavenia na zachytávanie oxidu uhličitého produkovaného spaľovacím zariadením s cieľom geologicky ho uložiť v súlade so smernicou 2009/31/ES sa nepovažuje za rekonštrukciu na účely písmen b, c) a d) tohto odseku.

Členské štáty môžu požadovať, aby sa analýza nákladov a prínosov uvedená v písmenách c) a d) vykonala v spolupráci so spoločnosťami zodpovednými za prevádzku sietí centralizovaného zásobovania teplom a chladom.

6. Členské štáty môžu z uplatňovania odseku 5 vyňať:

a) tie špičkové a záložné zariadenia na výrobu elektriny, pri ktorých sa plánuje prevádzka pod 1 500 hodín ročne ako kĺzavý priemer za obdobie piatich rokov, pričom sa bude vychádzať z postupu overovania stanoveného členským štátom, ktorý zabezpečí splnenie tohto kritéria na udelenie výnimky;

b) jadrové zariadenia;

c) zariadenia, ktoré je potrebné umiestniť blízko geologického úložiska schváleného podľa smernice 2009/31/ES.

Členské štáty môžu tiež stanoviť hraničné hodnoty pre vyňatie jednotlivých zariadení z uplatňovania ustanovení odseku 5 písm. c) a d) vyjadrené množstvom dostupného využiteľného odpadového tepla, dopytom po teple alebo vzdialenosťou medzi priemyselnými zariadeniami a sieťami centralizovaného zásobovania teplom.

Členské štáty do 31. decembra 2013 oznámia výnimky prijaté podľa tohto odseku a následne aj všetky ich zmeny Komisii.

7. Členské štáty prijímajú kritériá udeľovania povolení uvedené v článku 7 smernice 2009/72/ES alebo rovnocenné povoľovacie kritériá, aby:

a) zohľadnili výsledky komplexného posúdenia uvedeného v odseku 1;

▼B

b) zabezpečili splnenie požiadaviek odseku 5 a

c) zohľadnili výsledky analýzy nákladov a prínosov uvedenej v odseku 5.

8. Členské štáty môžu vyňať jednotlivé zariadenia z povinnosti vyplývajúcej z kritérií udeľovania povolení a povoľovacích kritérií uvedených v odseku 7 zrealizovať možnosti, ktorých prínosy prevyšujú náklady, ak na to existujú naliehavé právne dôvody, dôvody týkajúce sa vlastníctva alebo finančné dôvody. Dotknuté členské štáty v takomto prípade predložia Komisii oznámenie, v ktorom zdôvodnia svoje rozhodnutie, a to najneskôr do troch mesiacov od jeho prijatia.

9. Odseky 5, 6, 7 a 8 tohto článku sa uplatňujú na zariadenia, na ktoré sa vzťahuje smernica 2010/75/EÚ, bez toho, aby boli dotknuté požiadavky tejto smernice.

10. Na základe harmonizovaných referenčných hodnôt účinnosti uvedených v písmene f) prílohy II členské štáty zabezpečia, aby pôvod elektriny vyrobenej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby mohol byť zaručený podľa objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritérií stanovených každým členským štátom. Členské štáty zabezpečia, aby táto záruka pôvodu bola v súlade s požiadavkami a obsahovala aspoň informácie uvedené v prílohe X. Členské štáty vzájomne uznávajú svoje záruky pôvodu, a to výlučne ako dôkaz o informáciách uvedených v tomto odseku. Každé odmietnutie uznať záruku pôvodu ako takýto dôkaz, najmä z dôvodov súvisiacich s predchádzaním podvodom, musí byť založené na objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritériách. Členské štáty oznámia takéto odmietnutie a jeho zdôvodnenie Komisii. V prípade odmietnutia uznať záruku pôvodu môže Komisia prijať rozhodnutie, ktorým si od odmietajúcej strany vynúti, aby záruku uznala, najmä s ohľadom na objektívne, transparentné a nediskriminačné kritériá, na ktorých je takéto uznanie založené.

Komisia je splnomocnená preskúmať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 23 tejto smernice harmonizované referenčné hodnoty účinnosti ustanovené vo vykonávacom rozhodnutí Komisie 2011/877/EÚ ([1]) na základe smernice 2004/8/ES do 31. decembra 2014.

11. Členské štáty zabezpečia, aby každá dostupná podpora pre kombinovanú výrobu bola podmienená výrobou elektriny pochádzajúcej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby a efektívnym využívaním odpadového tepla na dosiahnutie úspory primárnej energie. Pomoc z verejných prostriedkov na kombinovanú výrobu, výrobu tepla pre centralizované zásobovanie teplom a siete centralizovaného zásobovania teplom podlieha v príslušných prípadoch pravidlám štátnej pomoci.

Článok 15

Premena, prenos a distribúcia energie

1. Členské štáty zabezpečia, aby národné energetické regulačné orgány venovali náležitú pozornosť energetickej efektívnosti pri plnení regulačných úloh uvedených v smerniciach 2009/72/ES a 2009/73/ES, pokiaľ ide o ich rozhodovanie o prevádzke plynárenskej a elektrizačnej infraštruktúry.

([1]) Ú. v. EÚ L 343, 23.12.2011, s. 91.

▼B

Členské štáty musia predovšetkým zabezpečiť, aby národné energetické regulačné orgány prostredníctvom vypracovania sieťových taríf a predpisov v rámci smernice 2009/72/ES a zohľadňujúc náklady a prínosy každého opatrenia poskytovali stimuly pre prevádzkovateľov sústavy na sprístupnenie systémových služieb užívateľom siete, ktoré im umožnia vykonávať opatrenia na zvyšovanie energetickej efektívnosti v súvislosti s pokračujúcim zavádzaním inteligentných sústav.

Takéto systémové služby, ktoré nepriaznivo neovplyvňujú bezpečnosť sústavy, môže určiť prevádzkovateľ sústavy.

Pokiaľ ide o elektrinu, členské štáty zabezpečia, aby regulácia siete a sieťové tarify spĺňali kritériá uvedené v prílohe XI s prihliadnutím na usmernenia a kódexy vypracované v súlade s nariadením (ES) č. 714/2009.

2. Členské štáty do 30. júna 2015 zabezpečia, aby sa:

a) vykonalo posúdenie potenciálu energetickej efektívnosti ich plynárenskej a elektrizačnej infraštruktúry, najmä pokiaľ ide o prenos, distribúciu, riadenie zaťaženia a interoperabilitu, ako aj pripojenie k zariadeniam na výrobu energie, vrátane možností prístupu pre zariadenia na výrobu energie veľmi malých výkonov;

b) stanovili konkrétne opatrenia a investície na zavedenie nákladovo efektívnych zlepšení energetickej efektívnosti v sieťovej infraštruktúre s harmonogramom ich zavádzania.

3. Členské štáty môžu povoliť zložky systémov a tarifné štruktúry so sociálnym zameraním pre sieťové prenosy a distribúciu energie za predpokladu, že akékoľvek rušivé účinky na prenosové a distribučné sústavy sa udržiavajú na potrebnom minime a sú primerané sociálnym cieľom.

4. Členské štáty zabezpečia odstránenie tých stimulov v rámci taríf za prenos a distribúciu, ktoré poškodzujú celkovú efektívnosť (vrátane energetickej efektívnosti) výroby, prenosu, distribúcie a dodávky elektriny alebo ktoré by mohli brzdiť využívanie reakcie strany spotreby na vyrovnávacích trhoch a pri obstarávaní podporných služieb. Členské štáty zabezpečia, aby sa prevádzkovatelia sústav stimulovali na zlepšenie efektívnosti navrhovania a prevádzky infraštruktúry a aby sa v rámci smernice 2009/72/ES prostredníctvom taríf dodávateľom umožnilo zlepšiť účasť odberateľov na efektívnosti systému vrátane reakcie strany spotreby v závislosti od vnútroštátnych okolností.

5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 16 ods. 2 smernice 2009/28/ES, a pri zohľadnení článku 15 smernice 2009/72/ES, ako aj potreby zabezpečiť kontinuitu dodávky tepla členské štáty zabezpečia, aby v súlade s požiadavkami týkajúcimi sa zachovania spoľahlivosti

▼B

a bezpečnosti rozvodnej siete na základe transparentných a nediskriminačných kritérií stanovených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi prevádzkovatelia prenosovej a distribučnej sústavy, ak zodpovedajú za využívanie zariadení vyrábajúcich elektrinu na svojom území:

a) zaručili prenos a distribúciu elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby;

b) zabezpečili prednostný alebo garantovaný prístup elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby do sústavy;

c) pri využívaní zariadení vyrábajúcich elektrinu prednostne dodávali elektrinu z vysokoúčinnej kombinovanej výroby, ak to povoľuje bezpečná prevádzka národnej elektrizačnej sústavy.

Členské štáty zabezpečia, aby sa jasne a podrobne vysvetlili a uverejnili pravidlá súvisiace s poradím, v akom sa udeľuje prednosť prístupu a dodávkam v ich elektrizačnej sústave. ►C1 Členské štáty môžu pri poskytovaní prednostného prístupu k energii z vysokoúčinnej kombinovanej výroby alebo pri jej prednostnom dodávaní stanoviť poradie medzi energiou z obnoviteľných zdrojov a energiou z vysokoúčinnej kombinovanej výroby a v rámci ich jednotlivých druhov a vždy zabezpečia, aby sa nebránilo prednostnému prístupu ani dodávaniu energie z variabilných zdrojov obnoviteľnej energie. ◄

Okrem povinností ustanovených v prvom pododseku prevádzkovatelia prenosovej sústavy a prevádzkovatelia distribučnej sústavy zabezpečia súlad s požiadavkami ustanovenými v prílohe XII.

Členské štáty môžu predovšetkým uľahčiť pripojenie elektriny vyrobenej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby prostredníctvom zariadení kombinovanej výroby malých výkonov a zariadení kombinovanej výroby veľmi malých výkonov do sústavy. Členské štáty v príslušných prípadoch prijímajú opatrenia zamerané na nabádanie prevádzkovateľov sietí, aby pre inštaláciu zariadení kombinovanej výroby veľmi malých výkonov zaviedli jednoduchý oznamovací postup spočívajúci v inštalácii a informovaní s cieľom zjednodušiť a skrátiť proces povoľovania pre jednotlivých občanov a inštalujúce subjekty.

6. S výhradou požiadaviek týkajúcich sa zachovania spoľahlivosti a bezpečnosti sústavy členské štáty prijmú primerané opatrenia s cieľom zabezpečiť, pokiaľ je to technicky a ekonomicky možné z hľadiska spôsobu prevádzky zariadenia vysokoúčinnej kombinovanej výroby, aby prevádzkovatelia vysokoúčinnej kombinovanej výroby mohli ponúkať služby vyrovnávania zaťaženia a iné prevádzkové služby na úrovni prevádzkovateľov prenosovej sústavy alebo prevádzkovateľov distribučnej sústavy. Prevádzkovatelia prenosovej sústavy a prevádzkovatelia distribučnej sústavy zabezpečia, aby tieto služby boli súčasťou služieb ponúkaných vo výberovom konaní, ktoré je transparentné, nediskriminačné a otvorené kontrole.

V prípade potreby môžu členské štáty vyžadovať od prevádzkovateľov prenosovej sústavy a prevádzkovateľov distribučnej sústavy, aby podporovali umiestnenie vysokoúčinnej kombinovanej výroby v blízkosti oblastí dopytu znížením poplatkov za pripojenie a systémových poplatkov.

7. Členské štáty môžu povoliť výrobcom elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby, ktorí sa chcú pripojiť do sústavy, aby vyzvali na predkladanie ponúk v súvislosti s prácami súvisiacimi s pripojením.

▼B

8. Členské štáty zabezpečia, aby národné energetické regulačné orgány nabádali zdroje na strane spotreby, akou je reakcia strany spotreby, na účasť spolu s ponukou na veľkoobchodných a maloobchodných trhoch.

Členské štáty v rozsahu technických obmedzení súvisiacich s riadením sústav zabezpečia, aby prevádzkovatelia prenosovej a distribučnej sústavy pri plnení požiadaviek na bilančné a podporné služby pristupovali k poskytovateľom reakcie strany spotreby vrátane agregátorov nediskriminačným spôsobom na základe ich technických schopností.

Členské štáty v rozsahu technických obmedzení súvisiacich s riadením sústav podporia prístup reakcie strany spotreby na vyrovnávacie, rezervné a iné trhy so systémovými službami a jej účasť na nich, a to okrem iného tak, že od národných energetických regulačných orgánov alebo v závislosti od svojho národného regulačného systému od prevádzkovateľov prenosovej a distribučnej sústavy v úzkej spolupráci s poskytovateľmi služieb na strane spotreby a odberateľmi vyžadujú, aby stanovili technické spôsoby účasti na týchto trhoch na základe technických požiadaviek týchto trhov a možností reakcie strany spotreby. Tieto špecifikácie zahŕňajú účasť agregátorov.

9. Členské štáty pri predkladaní správ podľa smernice 2010/75/EÚ a bez toho, aby bol dotknutý článok 9 ods. 2 uvedenej smernice, zvážia zahrnutie informácií o energetickej účinnosti zariadení spaľujúcich palivá s celkovým menovitým tepelným príkonom 50 MW alebo viac s ohľadom na príslušné najlepšie dostupné techniky vypracované v súlade so smernicou 2010/75/EÚ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ([1]).

Členské štáty môžu podporovať prevádzkovateľov zariadení uvedených v prvom pododseku, aby zlepšili svoje ročné priemerné čisté prevádzkové hodnoty.

KAPITOLA IV

HORIZONTÁLNE USTANOVENIA

Článok 16

Dostupnosť systémov kvalifikácie, akreditačných a certifikačných systémov

1. Ak členský štát považuje vnútroštátnu úroveň technickej spôsobilosti, objektívnosti a spoľahlivosti za nepostačujúcu, zabezpečí, aby sa pre poskytovateľov energetických služieb, energetických auditov, manažérov v oblasti energetiky a inštalatérov prvkov budov súvisiacich s energiou vymedzených v článku 2 ods. 9 smernice 2010/31/EÚ do 31. decembra 2014 sprístupnili certifikačné a/alebo akreditačné systémy a/alebo rovnocenné systémy kvalifikácie alebo aby boli k tomuto dátumu prístupné, vrátane vhodných programov odbornej prípravy v prípade potreby.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa systémami uvedenými v odseku 1 zabezpečila pre spotrebiteľov transparentnosť, aby boli spoľahlivé a aby prispievali k plneniu národných cieľov v oblasti energetickej efektívnosti.

([1]) Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2008, s. 8.

▼B

3. Členské štáty sprístupnia verejnosti certifikačné a/alebo akreditačné systémy alebo rovnocenné systémy kvalifikácie podľa odseku 1 a spolupracujú navzájom, ako aj s Komisiou v otázkach porovnávania a uznávania týchto systémov.

Členské štáty prijmú v súlade s článkom 18 ods. 1 primerané opatrenia na to, aby boli spotrebitelia informovaní o dostupnosti systémov kvalifikácie a/alebo certifikačných systémov.

Článok 17

Informovanie a odborná príprava

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli informácie o dostupných mechanizmoch v oblasti energetickej efektívnosti a o finančných a právnych rámcoch transparentné a aby sa vo veľkej miere poskytovali všetkým účastníkom trhu vrátane spotrebiteľov, stavbárov, architektov, inžinierov, environmentálnych a energetických audítorov a inštalatérov stavebných prvkov vymedzených v smernici 2010/31/EÚ.

Členské štáty tiež zabezpečia, aby boli banky a iné finančné inštitúcie informované o možnostiach účasti na financovaní opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti, a to aj prostredníctvom vytvorenia verejno-súkromných partnerstiev.

2. Členské štáty vytvoria vhodné podmienky pre subjekty na trhu, aby mohli spotrebiteľom energie poskytovať primerané a cielené informácie a poradenstvo o energetickej efektívnosti.

3. Komisia preskúma vplyv svojich opatrení zameraných na podporu rozvoja platforiem, ktoré zahŕňajú okrem iného subjekty európskeho sociálneho dialógu, posilňovaním programov odbornej prípravy na účely energetickej efektívnosti, a v prípade potreby predloží ďalšie opatrenia. Komisia podporuje európskych sociálnych partnerov v ich diskusiách o energetickej efektívnosti.

4. Členské štáty za účasti zainteresovaných strán vrátane miestnych a regionálnych orgánov podporujú vhodné iniciatívy informovania, zvyšovania povedomia a odbornej prípravy s cieľom informovať občanov o prínosoch a praktických podrobnostiach prijímania opatrení zameraných na zlepšenie energetickej efektívnosti.

5. Komisia nabáda na to, aby sa vymieňali a vo veľkej miere šírili informácie o najlepších postupoch v oblasti energetickej efektívnosti v členských štátoch.

Článok 18

Energetické služby

1. Členské štáty podporujú trh s energetickými službami a prístup na tento trh pre malé a stredné podniky prostredníctvom:

a) šírenia jasných a ľahko prístupných informácií o:

▼B

i) dostupných zmluvách a ustanoveniach o energetických službách, ktoré by mali byť obsiahnuté v takýchto zmluvách, s cieľom zaručiť úspory energie a práva koncových odberateľov;

ii) finančných nástrojoch, stimuloch, grantoch a pôžičkách na podporu projektov energetických služieb v oblasti energetickej efektívnosti;

b) podpory rozvoja označení kvality okrem iného prostredníctvom obchodných združení;

c) zverejnenia a pravidelnej aktualizácie zoznamu dostupných poskytovateľov energetických služieb, ktorí sú kvalifikovaní a/alebo certifikovaní, ako aj ich kvalifikácie a/alebo certifikátov podľa článku 16, alebo prostredníctvom poskytnutia užívateľského rozhrania, v rámci ktorého môžu poskytovatelia energetických služieb poskytovať informácie;

d) podpory verejného sektora pri využívaní ponúk energetických služieb najmä na obnovu budov tak, že:

i) zabezpečia vzorové zmluvy pre zmluvy o energetickej efektívnosti obsahujúce aspoň položky uvedené v prílohe XIII;

ii) zabezpečia informácie o najlepších postupoch týkajúcich sa zmlúv o energetickej efektívnosti, a to vrátane analýzy nákladov a prínosov, využívajúcej prístup založený na životnom cykle v prípade, ak je taká analýza k dispozícii;

e) zabezpečenia kvalitatívneho preskúmania súčasného a budúceho vývoja trhu s energetickými službami v rámci národného akčného plánu energetickej efektívnosti.

2. Členské štáty podporujú riadne fungovanie trhu s energetickými službami podľa potreby:

a) určením a propagáciou kontaktného miesta (kontaktných miest), kde môžu koncoví odberatelia získať informácie uvedené v odseku 1;

b) v prípade potreby prijatím opatrení na odstránenie regulačných a neregulačných prekážok, ktoré bránia zavádzaniu zmlúv o energetickej efektívnosti a iných modelov služieb v oblasti energetickej efektívnosti na určenie a/alebo vykonávanie opatrení na úsporu energie;

c) zvážením zavedenia nezávislého mechanizmu, ako je ombudsman, alebo udelenia tejto úlohy s cieľom zabezpečiť efektívne riešenie sťažností a mimosúdneho urovnávania sporov zo zmlúv o energetických službách;

d) umožnením nezávislým trhovým sprostredkovateľom, aby zohrávali úlohu v podobe podporovania rozvoja trhu na strane spotreby a strane ponuky.

▼B

3. Členské štáty zabezpečia, aby distribútori energie, prevádzkovatelia distribučnej sústavy a maloobchodné energetické spoločnosti nevykonávali žiadne činnosti, ktoré môžu brániť dopytu po energetických službách a ich poskytovaniu alebo iným opatreniam na zlepšenie energetickej efektívnosti alebo brzdiť rozvoj trhov s takými službami alebo opatreniami, vrátane uzavretia trhu pre konkurentov alebo zneužívania dominantného postavenia.

Článok 19

Ďalšie opatrenia na podporu energetickej efektívnosti

1. Členské štáty bez toho, aby boli dotknuté základné zásady práva členských štátov týkajúceho sa vlastníctva a prenájmu, vyhodnotia a v prípade potreby prijmú primerané opatrenia na odstránenie regulačných a neregulačných prekážok energetickej efektívnosti, a to najmä pokiaľ ide o:

a) rozdelenie stimulov medzi vlastníka a nájomcu budovy alebo medzi vlastníkov s cieľom zabezpečiť, aby tieto subjekty neboli odrádzané od uskutočňovania investícií na zlepšenie efektívnosti, ktoré by inak uskutočnili, z dôvodu, že nebudú môcť individuálne získať všetky prínosy, alebo tým, že neexistujú pravidlá na rozdelenie nákladov a prínosov medzi tieto subjekty, a to vrátane vnútroštátnych pravidiel a opatrení, ktorými sa upravujú rozhodovacie postupy, ak má budova viacerých vlastníkov;

b) právne a regulačné ustanovenia, ako aj správne postupy týkajúce sa verejného obstarávania a ročného rozpočtovania a účtovníctva s cieľom zabezpečiť, aby jednotlivé verejné orgány neboli odrádzané od investícií na zlepšenie energetickej efektívnosti a minimalizáciu očakávaných nákladov počas životného cyklu a od používania zmlúv o energetickej efektívnosti a iných mechanizmov financovania treťou stranou na dlhodobom zmluvnom základe.

Takéto opatrenia na odstránenie prekážok môžu zahŕňať poskytovanie stimulov, zrušenie alebo zmenu a doplnenie právnych alebo regulačných ustanovení alebo prijatie usmernení a výkladových oznámení, alebo zjednodušenie administratívnych postupov. Opatrenia môžu byť kombinované s poskytovaním vzdelávania, odbornej prípravy a konkrétnych informácií a technickej pomoci v oblasti energetickej efektívnosti.

2. Vyhodnotenie prekážok a opatrení uvedených v odseku 1 sa Komisii oznámi v prvom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti uvedenom v článku 24 ods. 2. Komisia v tejto súvislosti podporí výmenu najlepších vnútroštátnych postupov.

Článok 20

Národný fond energetickej efektívnosti, podpora z hľadiska financovania a technická podpora

1. Členské štáty bez toho, aby boli dotknuté články 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, podporujú vytvorenie nástrojov financovania alebo používanie existujúcich nástrojov financovania pre opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti s cieľom maximalizovať prínosy financovania z viacerých zdrojov.

▼B

2. Komisia v prípade potreby priamo alebo prostredníctvom európskych finančných inštitúcií pomáha členským štátom vytvárať nástroje financovania a systémy technickej podpory s cieľom zlepšovať energetickú efektívnosť v rôznych sektoroch.

3. Komisia uľahčuje výmenu najlepších postupov medzi príslušnými vnútroštátnymi alebo regionálnymi orgánmi alebo subjektmi, napr. prostredníctvom každoročných stretnutí regulačných orgánov, verejných databáz s informáciami o vykonávaní opatrení členskými štátmi a porovnávaním krajín.

4. Členské štáty môžu zriadiť národný fond energetickej efektívnosti. Účelom tohto fondu je podpora národných iniciatív v oblasti energetickej efektívnosti.

5. Členské štáty môžu umožniť, aby povinnosti uvedené v článku 5 ods. 1 boli splnené každoročným príspevkom do národného fondu energetickej efektívnosti, ktorý by sa rovnal výške investícií vyžadovaných na splnenie uvedených povinností.

6. Členské štáty môžu ustanoviť, že povinné subjekty môžu splniť svoje povinnosti uvedené v článku 7 ods. 1 tým, že každoročne prispejú do národného fondu energetickej efektívnosti sumou vo výške investícií vyžadovaných na splnenie uvedených povinností.

7. Členské štáty môžu použiť na rozvoj inovačných mechanizmov financovania svoje príjmy z ročných pridelených emisných kvót podľa rozhodnutia 406/2009/ES v záujme toho, aby sa prakticky realizoval cieľ článku 5 týkajúci sa zlepšenia energetickej hospodárnosti budov.

Článok 21

Prevodné koeficienty

Na účely porovnania úspor energie a prevodu na porovnateľnú jednotku sa použijú prevodné koeficienty uvedené v prílohe IV s výnimkou prípadov, keď možno odôvodniť použitie iných prevodných koeficientov.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 22

Delegované akty

1. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 23 prijať delegované akty s cieľom preskúmať harmonizované referenčné hodnoty účinnosti uvedené v článku 14 ods. 10 druhom pododseku.

2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 23 prijať delegované akty s cieľom prispôsobiť technickému pokroku hodnoty, metódy výpočtu, predvolený koeficient primárnej energie a požiadavky v prílohách I, II, III, IV, V, VII, VIII, IX, X a XII.

▼B

Článok 23

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 22 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 4. decembra 2012.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 22 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 22 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote 2 mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 24

Preskúmanie a monitorovanie vykonávania

1. Od roku 2013 predkladajú členské štáty každý rok do 30. apríla správu o pokroku pri dosahovaní národných cieľov energetickej efektívnosti v súlade s prílohou XIV časťou 1. Správa môže byť súčasťou národných programov reforiem uvedených v odporúčaní Rady 2010/410/EÚ z 13. júla 2010 o hlavných smeroch hospodárskych politík členských štátov a Únie ([1]).

2. Členské štáty do 30. apríla 2014 a následne každé tri roky predkladajú národné akčné plány energetickej efektívnosti. V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvádzajú významné opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti a očakávané a/alebo dosiahnuté úspory energie okrem iného aj v oblasti dodávky, prenosu a distribúcie energie, ako aj spotreby energie v záujme dosiahnutia národných cieľov energetickej efektívnosti uvedených v článku 3 ods. 1. Národné akčné plány energetickej efektívnosti sa doplnia o aktualizované odhady očakávanej celkovej primárnej energetickej spotreby v roku 2020, ako aj o odhadované úrovne primárnej energetickej spotreby v sektoroch uvedených v prílohe XIV časti 1.

([1]) Ú. v. EÚ L 191, 23.7.2010, s. 28.

▼B

Komisia do 31. decembra 2012 poskytne vzor ako návod pre národné akčné plány energetickej efektívnosti. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 26 ods. 2. Národné akčné plány energetickej efektívnosti musia v každom prípade obsahovať informácie uvedené v prílohe XIV.

3. Komisia vyhodnocuje výročné správy a národné akčné plány energetickej efektívnosti a posudzuje, do akej miery členské štáty pokročili v dosahovaní národných cieľov energetickej efektívnosti požadovaných v článku 3 ods. 1 a vo vykonávaní tejto smernice. Komisia zasiela posúdenie Európskemu parlamentu a Rade. Komisia môže na základe posúdenia správ a národných akčných plánov energetickej efektívnosti vydávať odporúčania členským štátom.

4. Komisia monitoruje vplyv vykonávania tejto smernice na smernice 2003/87/ES, 2009/28/ES a 2010/31/EÚ, na rozhodnutie č. 406/2009/ES a na priemyselné odvetvia, najmä tie, ktoré sú vystavené závažnému riziku úniku uhlíka v zmysle rozhodnutia 2010/2/EÚ.

5. Komisia preskúma, či je naďalej potrebná možnosť udelenia výnimiek ustanovená v článku 14 ods. 6, a to po prvýkrát v posúdení prvého národného akčného plánu energetickej efektívnosti a potom každé tri roky. Ak z preskúmania vyplynie, že niektoré z kritérií na udelenie týchto výnimiek už nie je možné vzhľadom na dostupnosť tepelnej záťaže a skutočné prevádzkové podmienky zariadení, na ktoré sa výnimky vzťahujú, zdôvodniť, Komisia navrhne primerané opatrenia.

6. Členské štáty predkladajú Komisii každý rok pred 30. aprílom štatistiky o vnútroštátnej výrobe elektriny a tepla z vysokoúčinnej a nízkoúčinnej kombinovanej výroby v súlade s metodikou uvedenou v prílohe I, a to vo vzťahu k celkovej výrobe tepla a elektriny. Takisto predkladajú ročné štatistiky o inštalovaných výkonoch kombinovanej výroby tepla a elektriny a palív pre kombinovanú výrobu a o výrobe a inštalovanom výkone centralizovaného zásobovania teplom a chladom vo vzťahu k celkovým inštalovaným výkonom výroby tepla a elektriny. Členské štáty predkladajú štatistické údaje o úsporách primárnej energie dosiahnutých uplatňovaním kombinovanej výroby v súlade s metodikou uvedenou v prílohe II.

7. Komisia do 30. júna 2014 predloží Európskemu parlamentu a Rade posúdenie uvedené v článku 3 ods. 2 a v prípade potreby aj návrhy na ďalšie opatrenia.

8. Komisia zhodnotí účinnosť uplatňovania článku 6 do 5. decembra 2015, pričom zohľadní požiadavky stanovené v smernici 2004/18/ES, a predloží o tom správu Európskemu parlamentu a Rade. Uvedenú správu v prípade potreby sprevádzajú návrhy na ďalšie opatrenia.

▼B

9. Komisia do 30. júna 2016 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní článku 7. Túto správu v prípade potreby sprevádza legislatívny návrh, ktorý má jeden alebo viacero z týchto účelov:

a) zmena konečného termínu stanoveného v článku 7 ods. 1;

b) prehodnotenie požiadaviek stanovených v článku 7 ods. 1, 2 a 3;

c) ustanovenie ďalších spoločných požiadaviek, najmä pokiaľ ide o záležitosti uvedené v článku 7 ods. 7.

10. Komisia do 30. júna 2018 posúdi pokrok, ktorý členské štáty dosiahli pri odstraňovaní regulačných a neregulačných prekážok uvedených v článku 19 ods. 1. Na toto posúdenie v prípade potreby nadväzujú návrhy na ďalšie opatrenia.

11. Komisia zabezpečí, aby správy uvedené v odsekoch 1 a 2 boli verejne dostupné.

Článok 25

Online platforma

Komisia zriadi online platformu s cieľom podporiť praktické vykonanie tejto smernice na národnej, regionálnej a miestnej úrovni. Táto platforma podporuje výmenu skúseností o postupoch, referenčnom porovnávaní, činnostiach, ktoré sa týkajú vytvárania sietí, ako aj o inovačných postupoch.

Článok 26

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 27

Zmeny a doplnenia a zrušenie

1. Smernica 2006/32/ES sa zrušuje od 5. júna 2014 s výnimkou jej článku 4 ods. 1 až 4 a príloh I, III a IV bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na jej transpozíciu do vnútroštátnych právnych predpisov. Článok 4 ods. 1 až 4 a prílohy I, III a IV smernice 2006/32/ES sa vypúšťajú s účinnosťou od 1. januára 2017.

Smernica 2004/8/ES sa zrušuje od 5. júna 2014 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na jej transpozíciu do vnútroštátnych právnych predpisov.

Odkazy na smernice 2006/32/ES a 2004/8/ES sa považujú za odkazy na túto smernicu a ich znenie je v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe XV.

▼B

2. Článok 9 ods. 1 a 2 smernice 2010/30/EÚ sa zrušuje od 5. júna 2014.

3. Smernica 2009/125/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. Vkladá sa toto odôvodnenie:

„(35a) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov (*) sa vyžaduje, aby členské štáty stanovili požiadavky na energetickú hospodárnosť prvkov budov, ktoré sú súčasťou obalových konštrukcií budov, ako aj požiadavky na systémy v súvislosti s celkovou energetickou hospodárnosťou, správnou inštaláciou a primeraným dimenzovaním, nastavením a reguláciou technických systémov budov, ktoré sú inštalované v existujúcich budovách. Je v súlade s cieľmi tejto smernice, aby sa týmito požiadavkami mohla za určitých okolností obmedziť inštalácia energeticky významných výrobkov, ktoré sú v súlade s touto smernicou a jej vykonávacími opatreniami, pod podmienkou, že tieto požiadavky nepredstavujú neopodstatnenú prekážku na trhu.

_____

(*) Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 13.“

2. Na koniec článku 6 ods. 1 sa dopĺňa táto veta:

„Toto nemá vplyv na požiadavky na energetickú hospodárnosť budov a požiadavky na systémy stanovené členskými štátmi v súlade s článkom 4 ods. 1 a článkom 8 smernice 2010/31/EÚ.“

Článok 28

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 5. júna 2014.

Bez ohľadu na prvý pododsek členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 4, článkom 5 ods. 1 prvým pododsekom, článkom 5 ods. 5, článkom 5 ods. 6, článkom 7 ods. 9 posledným pododsekom, článkom 14 ods. 6, článkom 19 ods. 2, článkom 24 ods. 1 a článkom 24 ods. 2 a prílohou V bodom 4 do termínov v nich uvedených.

Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

▼B

Článok 29

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 30

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

▼B

PRÍLOHA I

VŠEOBECNÉ ZÁSADY VÝPOČTU MNOŽSTVA ELEKTRINY VYROBENEJ KOMBINOVANOU VÝROBOU

Časť I

Všeobecné zásady

Hodnoty používané pri výpočte množstva elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou sa určujú na základe očakávanej alebo skutočnej prevádzky zariadenia v bežných podmienkach používania. V prípade zariadení kombinovanej výroby veľmi malých výkonov môže byť tento výpočet založený na atestovaných hodnotách.

a) Množstvo elektriny vyrobené kombinovanou výrobou sa považuje za rovné celkovej ročnej výrobe elektriny vyrobenej v danom zariadení meranej na výstupe z hlavných generátorov:

   i) v zariadeniach kombinovanej výroby typu b), d), e), f), g) a h) uvedených v časti II s celkovou ročnou účinnosťou stanovenou členskými štátmi na úrovni najmenej 75 % a

   ii) v zariadeniach kombinovanej výroby typu a) a c) uvedených v časti II s celkovou ročnou účinnosťou stanovenou členskými štátmi na úrovni najmenej 80 %.

b) V zariadeniach kombinovanej výroby s celkovou ročnou účinnosťou nižšou ako hodnota uvedená v písmene a) bode i) [zariadenia kombinovanej výroby typov b), d), e), f), g) a h) uvedené v časti II] alebo s celkovou ročnou účinnosťou nižšou ako hodnota uvedená v písmene a) bode ii) [zariadenia kombinovanej výroby typu a) a c) uvedené v časti II] sa kombinovaná výroba vypočíta podľa tohto vzorca:

   $E_{KVET} = H_{KVET}*C$

   kde:

   E_{KVET} je množstvo elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou;

   C je pomer elektriny a tepla;

   H_{KVET} je množstvo využiteľného tepla vyrobeného kombinovanou výrobou (vypočítané na tento účel ako celková výroba tepla znížená o akékoľvek množstvo tepla vyrobené v samostatných kotloch alebo odberom ostrej pary z parného generátora pred turbínou).

   Výpočet množstva elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou musí byť založený na skutočnom pomere elektriny a tepla. Ak skutočný pomer elektriny a tepla zariadenia kombinovanej výroby nie je známy, je možné pre zariadenia typu a), b), c), d) a e) uvedené v časti II používať ďalej uvedené predvolené hodnoty najmä na štatistické účely za predpokladu, že vypočítané množstvo elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou je menšie alebo sa rovná celkovému množstvu elektriny vyrobenej v zariadení:

Typ zariadenia	Predvolená hodnota pomeru elektriny a tepla, C
Plynová turbína s kombinovaným cyklom a s regeneráciou tepla	0,95
Protitlaková parná turbína	0,45
Kondenzačná parná turbína s odberom pary	0,45
Spaľovacia turbína s regeneráciou tepla	0,55
Spaľovací motor	0,75

▼B

Ak členské štáty zavedú predvolené hodnoty pomerov elektriny a tepla pre zariadenia typov f), g), h), i), j) a k) uvedené v časti II, tieto predvolené hodnoty zverejnia a oznámia ich Komisii.

c) Ak je časť energetického obsahu paliva na vstupe do procesu kombinovanej výroby získaná späť v chemikáliách a znova použitá, túto časť je možné odčítať od množstva paliva na vstupe pred výpočtom celkovej účinnosti použitým v písmenách a) a b).

d) Členské štáty môžu určiť pomer elektriny a tepla ako pomer elektriny a využiteľného tepla pomocou prevádzkových údajov konkrétneho zariadenia pri prevádzke v režime kombinovanej výroby na nižšom výkone.

e) Členské štáty môžu na účel výpočtov podľa písmen a) a b) použiť iné intervaly predkladania správ než jeden rok.

Časť II

Technológie kombinovanej výroby, na ktoré sa vzťahuje táto smernica

a) Plynová turbína s kombinovaným cyklom a s regeneráciou tepla.

b) Protitlaková parná turbína.

c) Kondenzačná parná turbína s odberom pary.

d) Spaľovacia turbína s regeneráciou tepla.

e) Spaľovací motor.

f) Mikroturbína.

g) Stirlingov motor.

h) Palivový článok.

i) Parný stroj.

j) Rankinov organický cyklus.

k) Akýkoľvek iný typ technológie alebo ich kombinácia, na ktorú sa vzťahuje vymedzenie pojmu uvedené v článku 2 ods. 30.

Pri zavádzaní a uplatňovaní všeobecných zásad výpočtu množstva elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou použijú členské štáty podrobné usmernenia, ktoré sa ustanovujú rozhodnutím Komisie 2008/952/ES z 19. novembra 2008, ktorým sa zavádzajú podrobné usmernenia na vykonávanie a uplatňovanie prílohy II k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/8/ES ([1]).

([1]) Ú. v. EÚ L 338, 17.12.2008, s. 55.

▼B

PRÍLOHA II

METODIKA URČOVANIA ÚČINNOSTI PROCESU KOMBINOVANEJ VÝROBY

Hodnoty používané na výpočet účinnosti kombinovanej výroby a úspor primárnej energie sa určujú na základe očakávanej alebo skutočnej prevádzky zariadenia v bežných podmienkach používania.

a) Vysokoúčinná kombinovaná výroba

Na účely tejto smernice spĺňa vysokoúčinná kombinovaná výroba tieto kritériá:

— výroba kombinovanou výrobou v zariadeniach kombinovanej výroby prináša úspory primárnej energie vypočítané podľa písm. b) vo výške najmenej 10 % v porovnaní s referenčnými hodnotami pre samostatnú výrobu tepla a elektriny,

— výroba v malých zariadeniach kombinovanej výroby a v zariadeniach kombinovanej výroby veľmi malých výkonov prinášajúca úspory primárnej energie sa môže považovať za vysokoúčinnú kombinovanú výrobu.

b) Výpočet úspor primárnej energie

Výška úspor primárnej energie, ktorá vznikla kombinovanou výrobou vymedzenou v súlade s prílohou I, sa vypočíta podľa tohto vzorca:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHPH\eta}{RefH\eta} + \frac{CHPE\eta}{RefE\eta}}\right) \times 100\%$$

kde:

PES sú úspory primárnej energie;

KVET Hη je tepelná účinnosť kombinovanej výroby definovaná ako ročné vyrobené množstvo využiteľného tepla delené množstvom paliva na vstupe použitým na výrobu súčtu množstva využiteľného tepla a elektriny kombinovanou výrobou;

Ref Hη je referenčná hodnota účinnosti samostatnej výroby tepla;

KVET Eη je elektrická účinnosť kombinovanej výroby definovaná ako ročné množstvo elektriny vyrobené kombinovanou výrobou delené množstvom paliva na vstupe použitým na výrobu súčtu množstva využiteľného tepla a elektriny kombinovanou výrobou. V prípade, že zariadenie kombinovanej výroby vyrába mechanickú energiu, je možné zvýšiť ročné množstvo elektriny vyrobené kombinovanou výrobou o dodatočný prvok predstavujúci množstvo elektriny, ktoré zodpovedá množstvu mechanickej energie. Tento dodatočný prvok nezakladá právo vydávať záruky pôvodu v súlade s článkom 14 ods. 10.

Ref Eη je referenčná hodnota účinnosti samostatnej výroby elektriny.

c) Výpočet úspor energie pomocou alternatívneho výpočtu

Členské štáty môžu vypočítať úspory primárnej energie z ďalej uvedenej výroby tepla a elektriny a mechanickej energie bez toho, aby uplatnili prílohu I s cieľom vylúčiť časti tepla a elektriny, ktoré neboli vyrobené kombinovanou výrobou, ale ktoré sú súčasťou toho istého procesu. Takúto výrobu je možné považovať za vysokoúčinnú kombinovanú výrobu za predpokladu, že spĺňa kritériá účinnosti uvedené v písmene a) tejto prílohy a že

▼B

v prípade zariadení kombinovanej výroby s elektrickým výkonom vyšším ako 25 MW je jej celková účinnosť vyššia ako 70 %. Množstvo elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou, ktorá bola vyrobená uvedeným typom výroby, sa však pre potreby vydania záruky pôvodu a na štatistické účely určí v súlade s prílohou I.

Ak sa úspory primárnej energie pre daný proces počítajú už uvedeným alternatívnym výpočtom, úspory primárnej energie sa vypočítajú pomocou vzorca uvedeného v písmene b) tejto prílohy, pričom hodnota „KVET Hη“ sa nahradí hodnotou „Hη“ a hodnota „KVET Eη“ sa nahradí hodnotou „Eη“, kde:

Hη je tepelná účinnosť procesu definovaná ako ročné vyrobené množstvo tepla delené množstvom paliva na vstupe použitým na výrobu súčtu množstva tepla a množstva elektriny.

Eη je elektrická účinnosť procesu definovaná ako ročné vyrobené množstvo elektriny delené množstvom paliva na vstupe použitým na výrobu súčtu množstva tepla a množstva elektriny. V prípade, že zariadenie kombinovanej výroby vyrába mechanickú energiu, je možné zvýšiť ročné množstvo elektriny vyrobené kombinovanou výrobou o dodatočný prvok predstavujúci množstvo elektriny, ktoré zodpovedá množstvu mechanickej energie. Tento dodatočný prvok nezakladá právo vydávať záruky pôvodu v súlade s článkom 14 ods. 10.

d) Členské štáty môžu na účely výpočtov podľa písmen b) a c) tejto prílohy používať iné intervaly predkladania správ než jeden rok.

e) V prípade zariadení kombinovanej výroby veľmi malých výkonov môže byť výpočet úspor primárnej energie založený na atestovaných údajoch.

f) Referenčné hodnoty účinnosti samostatnej výroby tepla a elektriny

Harmonizované referenčné hodnoty účinnosti sa skladajú z matice hodnôt rozlíšených podľa relevantných faktorov vrátane roku výroby a druhu paliva a musia sa zakladať na podloženej analýze zohľadňujúcej okrem iného údaje o použití v prevádzke za reálnych podmienok, palivový mix a klimatické podmienky, ako aj použité technológie kombinovanej výroby.

Referenčné hodnoty účinnosti samostatnej výroby tepla a elektriny v súlade so vzorcom ustanoveným v písmene b) určujú prevádzkovú účinnosť samostatnej výroby tepla a elektriny, ktorá sa má nahradiť kombinovanou výrobou.

Referenčné hodnoty účinnosti sa vypočítajú podľa týchto zásad:

1. V prípade zariadení kombinovanej výroby sa porovnanie so samostatnou výrobou elektriny opiera o zásadu porovnania rovnakých druhov paliva.

2. Každé zariadenie kombinovanej výroby sa porovnáva s najlepšou dostupnou a ekonomicky zdôvodnenou technológiou samostatnej výroby tepla a elektriny na trhu v roku výroby zariadenia kombinovanej výroby.

3. Referenčné hodnoty účinnosti zariadení kombinovanej výroby starších ako 10 rokov sa určia ako referenčné hodnoty 10-ročných zariadení.

4. Referenčné hodnoty účinnosti samostatnej výroby elektriny a výroby tepla odrážajú klimatické rozdiely medzi členskými štátmi.

▼B

PRÍLOHA III

POŽIADAVKY NA ENERGETICKÚ EFEKTÍVNOSŤ PRI OBSTARÁVANÍ PRODUKTOV, SLUŽIEB A BUDOV ÚSTREDNÝMI ORGÁNMI ŠTÁTNEJ SPRÁVY

Ústredné orgány štátnej správy, ktoré obstarávajú produkty, služby alebo budovy, pokiaľ je to v súlade s nákladovou efektívnosťou, ekonomickou realizovateľnosťou, udržateľnosťou zo širšieho hľadiska, technickou vhodnosťou, ako aj dostatočnou hospodárskou súťažou:

a) obstarávajú iba tie produkty, ktoré spĺňajú kritériá najvyššej možnej triedy energetickej účinnosti, a prihliadajú na potrebu zabezpečiť dostatočnú hospodársku súťaž, ak ide o produkt, na ktorý sa vzťahuje delegovaný akt prijatý podľa smernice 2010/30/EÚ alebo vykonávacej smernice Komisie;

b) obstarávajú iba tie produkty, ktoré sú v súlade s referenčnými hodnotami energetickej účinnosti stanovenými v uvedenom vykonávacom opatrení, ak ide o produkt, na ktorý sa nevzťahuje písmeno a) a vzťahuje sa naň vykonávacie opatrenie podľa smernice 2009/125/ES prijaté po nadobudnutí účinnosti tejto smernice;

c) obstarávajú produkty kancelárskeho zariadenia, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie Rady 2006/1005/ES z 18. decembra 2006 o uzavretí Dohody medzi vládou Spojených štátov amerických a Európskym spoločenstvom o koordinácii programov označovania energetickej účinnosti kancelárskych zariadení ([1]), ktoré spĺňajú aspoň také náročné požiadavky na energetickú účinnosť ako požiadavky uvedené v prílohe C k dohode priloženej k uvedenému rozhodnutiu;

d) obstarávajú iba pneumatiky, ktoré spĺňajú kritérium triedy najvyššej energetickej úspornosti palív, ako sa ustanovuje v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 z 25. novembra 2009 o označovaní pneumatík vzhľadom na palivovú úspornosť a iné základné parametre ([2]). Táto požiadavka nebráni verejným orgánom obstarávať pneumatiky s najvyššou triedou priľnavosti za mokra alebo triedou vonkajšieho hluku valenia, ak je takéto obstarávanie zdôvodnené bezpečnosťou alebo zdravím obyvateľstva;

e) vo svojich výzvach na predkladanie ponúk týkajúcich sa zákaziek na poskytovanie služieb požadujú od poskytovateľov služieb, aby na účely poskytovania predmetných služieb používali iba produkty, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v písmenách a) až d). Táto požiadavka sa uplatňuje len na nové produkty, ktoré poskytovatelia služieb obstarali čiastočne alebo úplne na účely poskytovania predmetnej služby;

f) obstarávali iba také budovy alebo uzatvárajú nové zmluvy len o prenájme takých budov, ktoré spĺňajú aspoň minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť uvedené v článku 5 ods. 1, okrem prípadov, ak predmetom obstarávania je:

   i) podniknúť hĺbkovú obnovu alebo demoláciu;

   ii) v prípade verejných orgánov budovu ďalej predať bez toho, aby ju využíval na vlastné účely verejný orgán, alebo

   iii) zachovať budovu úradne chránenú ako súčasť označeného prostredia alebo pre jej osobitnú architektonickú alebo historickú hodnotu.

Súlad s týmito požiadavkami sa overí prostredníctvom energetických certifikátov uvedených v článku 11 smernice 2010/31/EÚ.

([1]) Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2006, s. 24.
([2]) Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 46.

▼B

PRÍLOHA IV

ENERGETICKÝ OBSAH VYBRANÝCH PALÍV NA KONEČNÉ VYUŽITIE – PREVODOVÁ TABUĽKA (1)

Palivo	kJ (výhrevnosť)	kgoe (výhrevnosť)	kWh (výhrevnosť)
1 kg koksu	28 500	0,676	7,917
1 kg čierneho uhlia	17 200 – 30 700	0,411 – 0,733	4,778 – 8,528
1 kg hnedouhoľných brikiet	20 000	0,478	5,556
1 kg čierneho lignitu	10 500 – 21 000	0,251 – 0,502	2,917 – 5,833
1 kg hnedého uhlia	5 600 – 10 500	0,134 – 0,251	1,556 – 2,917
1 kg roponosnej bridlice	8 000 – 9 000	0,191 – 0,215	2,222 – 2,500
1 kg rašeliny	7 800 – 13 800	0,186 – 0,330	2,167 – 3,833
1 kg rašelinových brikiet	16 000 – 16 800	0,382 – 0,401	4,444 – 4,667
1 kg zvyškového vykurovacieho oleja (ťažký olej)	40 000	0,955	11,111
1 kg ľahkého vykurovacieho oleja	42 300	1,010	11,750
1 kg motorového paliva (benzín)	44 000	1,051	12,222
1 kg parafínu	40 000	0,955	11,111
1 kg skvapalneného uhľovodíkového plynu	46 000	1,099	12,778
1 kg zemného plynu (1)	47 200	1,126	13,10
1 kg skvapalneného zemného plynu	45 190	1,079	12,553
1 kg dreva (25 % vlhkosť) (2)	13 800	0,330	3,833
1 kg peliet/drevených brikiet	16 800	0,401	4,667
1 kg odpadu	7 400 – 10 700	0,177 – 0,256	2,056 – 2,972
1 MJ získaného tepla	1 000	0,024	0,278
1 kWh elektriny	3 600	0,086	1 (3)

Zdroj: Eurostat.

(1) 93 % metánu.

(2) Členské štáty môžu použiť iné hodnoty v závislosti od druhu dreva, ktorý sa v danom členskom štáte najviac používa.

(3) Použije sa v prípade výpočtu úspor energie vyjadrených v primárnej energii metódou zdola nahor na základe konečnej energetickej spotreby. V prípade úspor elektriny v kWh môžu členské štáty použiť predvolený koeficient 2,5. Ak je to opodstatnené, členské štáty môžu použiť iný koeficient.

(1) Členské štáty môžu v odôvodnených prípadoch použiť iné prevodné koeficienty.

▼B

PRÍLOHA V

Spoločné metódy a zásady na výpočet vplyvu povinných schém energetickej efektívnosti alebo iných politických opatrení v zmysle článku 7 ods. 1, 2 a 9 a článku 20 ods. 6

1. Metódy na výpočet úspor energie na účely článku 7 ods. 1 a 2, článku 7 ods. 9 druhého pododseku písm. b), c), d), e) a f) a článku 20 ods. 6.

   Povinné, zúčastňujúce sa alebo poverené subjekty alebo vykonávajúce orgány verejnej moci môžu na výpočet úspor energie použiť jednu alebo viaceré z týchto metód:

   a) predpokladané úspory na základe výsledkov predošlých nezávisle monitorovaných energetických zlepšení v podobných zariadeniach. Všeobecný prístup sa označuje ako prístup „*ex ante*“;

   b) merané úspory, pri ktorých sa úspory zo zavedenia opatrenia alebo balíka opatrení určujú zaznamenávaním skutočného zníženia spotreby energie, pričom sa náležite zohľadnia faktory, ako je doplnkovosť, miera využívania, úrovne výroby a počasie, ktoré môže ovplyvňovať spotrebu. Všeobecný prístup sa označuje ako prístup „*ex post*“;

   c) pomerné úspory, pri ktorých sa používajú technické odhady úspor. Tento prístup sa môže použiť len v prípade, ak je získanie dostatočne podrobných meraných údajov pre konkrétne zariadenie náročné alebo neprimerane nákladné, napr. nahradenie kompresora alebo elektromotora s iným rozsahom výroby v kWh, ako je ten, pre ktorý sa merali nezávislé informácie o úsporách, alebo v prípade, keď tieto merania vykonávajú podľa vnútroštátne stanovených metodík a referenčných hodnôt kvalifikovaní alebo akreditovaní odborníci, ktorí sú nezávislí od príslušných povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov;

   d) úspory na základe prieskumu, pri ktorých sa určuje reakcia spotrebiteľov na rady, informačné kampane, systémy označovania energetickým štítkom a certifikácie alebo na inteligentné meranie. Tento prístup možno použiť len pre úspory vyplývajúce zo zmien správania spotrebiteľa. Nemožno ho použiť pre úspory vyplývajúce zo zavedenia fyzických opatrení.

2. Pri určovaní úspory energie z opatrenia energetickej efektívnosti sa na účely článku 7 ods. 1 a 2, článku 7 ods. 9 druhého pododseku písm. b), c), d) e) a f) a článku 20 ods. 6 uplatňujú tieto zásady:

   a) uznávať sa môžu len úspory, ktoré prekračujú tieto úrovne:

      i) výkonové emisné normy Únie pre nové osobné automobily v nadväznosti na vykonávanie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 z 23. apríla 2009, ktorým sa stanovujú výkonové emisné normy nových osobných automobilov ako súčasť integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO_2 z ľahkých úžitkových vozidiel ([1]), a pre nové ľahké komerčné vozidlá v nadväznosti na vykonávanie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011 z 11. mája 2011, ktorým sa stanovujú emisné normy pre nové ľahké úžitkové vozidlá ako súčasť integrovaného prístupu Únie na zníženie emisií CO_2 z ľahkých vozidiel ([2]);

([1]) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ L 145, 31.5.2011, s. 1.

▼B

ii) požiadavky Únie týkajúce sa odstraňovania určitých energeticky významných výrobkov z trhu v súlade s vykonávaním vykonávacích opatrení podľa smernice 2009/125/ES a

b) s cieľom zohľadniť klimatické odchýlky medzi regiónmi si môžu členské štáty vybrať, či upravia úspory na štandardizovanú hodnotu, alebo prispôsobia rôzne úspory energie v súlade s teplotnými rozdielmi medzi regiónmi;

c) činnosti povinného, zúčastňujúceho sa alebo povereného subjektu musia byť preukázateľne podstatné pre dosiahnutie nárokovaných úspor;

d) úspory z individuálneho opatrenia si nemôže nárokovať viac ako len jeden subjekt;

e) pri výpočte úspor energie sa zohľadní životnosť úspor. Môže sa tak urobiť vypočítaním úspor, ktoré sa dosiahnu každým individuálnym opatrením od dátumu začatia jeho vykonávania do 31. decembra 2020. Ako alternatívu môžu členské štáty prijať inú metódu, pri ktorej sa očakáva dosiahnutie aspoň rovnakého celkového objemu úspor. Pri používaní iných metód členské štáty zabezpečia, aby celkový objem úspor energie vypočítaný týmito inými metódami nepresiahol objem úspor energie, ktoré by boli výsledkom výpočtu, ak by sa počítali úspory z každého individuálneho opatrenia v období od začatia jeho vykonávania do 31. decembra 2020. Členské štáty vo svojom prvom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti podľa prílohy XIV k tejto smernici podrobne opíšu, ktoré iné metódy používajú a aké ustanovenia sa prijali s cieľom zabezpečiť splnenie tejto záväznej požiadavky výpočtu;

f) povoľujú sa opatrenia povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov, či už individuálne, alebo spoločné, ktoré sú zamerané na trvalú premenu produktov, vybavenia alebo trhov na vyššiu úroveň energetickej efektívnosti, a

g) pri podpore prijímania opatrení energetickej efektívnosti členské štáty zabezpečia, aby sa zachovali štandardy kvality produktov, služieb a zavádzaných opatrení. Ak takéto štandardy neexistujú, členské štáty spolupracujú s povinnými, zúčastňujúcimi sa alebo poverenými subjektmi ich zavedenia.

3. Pri určovaní úspor energie vyplývajúcich z politických opatrení podľa článku 7 ods. 9 druhého pododseku písm. a) sa uplatňujú tieto zásady:

a) uznávajú sa len úspory energie vyplývajúce z daňových opatrení, ktoré prekračujú minimálne úrovne zdaňovania uplatňované na palivá, ako sa požaduje v smernici Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny ([1]) alebo v smernici Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ([2]);

b) na výpočet vplyvu sa použijú nedávne a reprezentatívne oficiálne údaje o cenovej pružnosti a

c) úspory energie zo sprievodných nástrojov daňovej politiky vrátane daňových stimulov či odvodov do fondu sa započítajú osobitne.

([1]) Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 51.
([2]) Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.

▼B

4. Oznámenie metodiky

Členské štáty oznámia Komisii do 5. decembra 2013 svoju navrhovanú podrobnú metodiku na realizáciu povinných schém energetickej efektívnosti a na účely článku 7 ods. 9 a článku 20 ods. 6. S výnimkou prípadu daní toto oznámenie obsahuje podrobnosti týkajúce sa:

a) povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov alebo vykonávajúcich orgánov verejnej moci;

b) cieľových odvetví;

c) úrovne cieľa úspor energie alebo očakávaných úspor, ktoré sa majú dosiahnuť za celé a prechodné obdobia;

d) trvania obdobia povinnosti a prechodných období;

e) kategórie oprávnených opatrení;

f) metodiky výpočtu vrátane toho, ako sa má určiť doplnkový charakter a miera podstatnosti a ktoré metodiky a referenčné hodnoty sa použijú na technické odhady;

g) životnosti opatrení;

h) prístupu, ktorý sa uplatní pri riešení klimatických odchýlok v členskom štáte;

i) štandardov kvality;

j) protokolov z monitorovania a overovania a spôsobov zabezpečenia ich nezávislosti od povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov;

k) protokolov z auditu a

l) spôsobov, akými sa zohľadňuje potreba splniť požiadavku uvedenú v článku 7 ods. 1 druhom pododseku.

V prípade daní toto oznámenie obsahuje podrobnosti týkajúce sa:

a) cieľových odvetví a segmentu platiteľov dane;

b) vykonávajúceho orgánu verejnej moci;

c) očakávaných úspor, ktoré sa majú dosiahnuť;

d) trvania daňového opatrenia a prechodných období a

e) metodiky výpočtu vrátane toho, aká cenová pružnosť sa používa.

▼B

PRÍLOHA VI

Minimálne kritériá pre energetické audity vrátane tých auditov, ktoré sa vykonávajú v rámci systémov energetického manažérstva

Energetické audity uvedené v článku 8 vychádzajú z týchto usmernení:

a) zakladajú sa na aktuálnych, nameraných, sledovateľných prevádzkových údajoch o spotrebe energie a (v prípade elektriny) profiloch zaťaženia;

b) obsahujú podrobné preskúmanie profilu spotreby energie budov alebo skupín budov, priemyselných činností alebo zariadení vrátane dopravy;

c) vychádzajú vždy, keď je to možné, z analýzy nákladov založenej na životnom cykle (LCCA) namiesto jednoduchých období návratnosti (SPP) s cieľom zohľadniť dlhodobé úspory, zostatkové hodnoty dlhodobých investícií a diskontné sadzby;

d) sú vyvážené a dostatočne reprezentatívne, aby umožňovali vytvorenie spoľahlivého obrazu o celkovom hospodárení s energiou a spoľahlivo určili najvýznamnejšie príležitosti na zlepšenie.

Energetické audity umožňujú podrobné a overené výpočty pre navrhované opatrenia, aby bolo možné poskytovať jednoznačné informácie o potenciálnych úsporách.

Údaje použité v rámci energetického auditu musia byť uchovateľné, aby bola možná spätná analýza v čase a ich spätné vyhľadanie.

▼B

PRÍLOHA VII

Minimálne požiadavky na vyúčtovanie a informácie o vyúčtovaní na základe skutočnej spotreby

1. Minimálne požiadavky na vyúčtovanie

1.1. Vyúčtovanie na základe skutočnej spotreby

Aby koncoví odberatelia mohli regulovať vlastnú spotrebu energie, vyúčtovanie by sa malo uskutočniť na základe skutočnej spotreby aspoň raz ročne a informácie o vyúčtovaní by sa mali sprístupniť aspoň raz štvrťročne, a to na požiadanie alebo v prípade, že si zákazníci zvolili možnosť dostávať vyúčtovanie v elektronickej podobe, inak dvakrát ročne. Plyn používaný len na varenie môže byť z tejto požiadavky vyňatý.

1.2. Minimálne informácie uvádzané vo vyúčtovaní

Členské štáty zabezpečia, aby sa tam, kde je to vhodné, koncovým odberateľom vo vyúčtovaní, v zmluvách, transakciách a potvrdeniach na distribučných staniciach alebo spolu s týmito dokumentmi jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom sprístupnili tieto informácie:

a) skutočné súčasné ceny a skutočná spotreba energie;

b) porovnania súčasnej spotreby energie koncového odberateľa so spotrebou za rovnaké obdobie v predchádzajúcom roku, pokiaľ možno v grafickej forme;

c) kontaktné informácie o organizáciách koncových odberateľov, energetických agentúrach alebo podobných orgánoch vrátane adries webových stránok, na ktorých je možné získať informácie o dostupných opatreniach na zlepšenie energetickej efektívnosti, porovnateľné profily koncových spotrebiteľov a objektívne technické špecifikácie pre zariadenia využívajúce energiu.

Okrem toho členské štáty vždy, keď to je možné a užitočné, zabezpečia, aby sa koncovým odberateľom sprístupnili porovnania s priemerným normalizovaným alebo referenčným koncovým odberateľom v rovnakej kategórii spotrebiteľov, a to jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom vo vyúčtovaní, v zmluvách, transakciách a potvrdeniach na distribučných staniciach, spolu s týmito dokumentmi alebo tým, že sa v nich uvedie odkaz na tieto informácie.

1.3. Poučenie o energetickej efektívnosti sprevádzajúce vyúčtovania a ďalšie spätné informácie pre koncových odberateľov

Pri zasielaní zmlúv a zmien v zmluvách, ako aj vo vyúčtovaniach, ktoré odberatelia dostávajú, alebo prostredníctvom webových stránok určených jednotlivým spotrebiteľom distribútori energie, prevádzkovatelia distribučných sústav a maloobchodné energetické spoločnosti informujú svojich odberateľov jasným a zrozumiteľným spôsobom o kontaktných informáciách nezávislých zákazníckych poradenských centier, energetických agentúr alebo podobných inštitúcií vrátane ich internetových adries, kde môžu získať informácie o dostupných opatreniach energetickej efektívnosti, referenčných profiloch pre svoju spotrebu energie a technických špecifikáciách spotrebičov využívajúcich energiu, ktoré môžu slúžiť na zníženie spotreby týchto spotrebičov.

▼B

PRÍLOHA VIII

Potenciál efektívnosti pri vykurovaní a chladení

1. Komplexné posúdenie národného potenciálu vykurovania a chladenia uvedené v článku 14 ods. 1 obsahuje:

a) opis dopytu po vykurovaní a chladení;

b) prognózu, ako sa tento dopyt zmení v najbližších 10 rokoch, berúc do úvahy najmä vývoj potreby budov a rôznych priemyselných odvetví;

c) mapu územia štátu, v ktorej sa pri zachovaní utajenia citlivých obchodných informácií vyznačia:

i) miesta dopytu po vykurovaní a chladení vrátane:

— obcí a mestských aglomerácií s podielom pozemkov najmenej 0,3 a

— priemyselných zón s celkovou spotrebou vykurovania a chladenia viac ako 20 GWh;

ii) existujúca a plánovaná infraštruktúra centralizovaného zásobovania teplom a chladom;

iii) potenciálne miesta dodávky vykurovania a chladenia vrátane:

— zariadení na výrobu elektriny s celkovou ročnou výrobou elektriny viac ako 20 GWh a

— spaľovní odpadu,

— existujúcich a plánovaných zariadení kombinovanej výroby, ktoré používajú technológie uvedené v prílohe I časti II a zariadení centralizovaného zásobovania teplom;

d) identifikáciu dopytu po vykurovaní a chladení, ktorý by sa mohol uspokojiť vysokoúčinnou kombinovanou vysokoúčinnou lokálnej kombinovanej výroby veľmi malých výkonov, ako aj centralizovaným zásobovaním teplom a chladom;

e) identifikáciu potenciálu pre dodatočnú vysokoúčinnú kombinovanú výrobu vrátane rekonštrukcie súčasných a výstavby nových výrobných, priemyselných zariadení alebo iných zariadení vyrábajúcich odpadové teplo;

f) identifikáciu potenciálov energetickej efektívnosti infraštruktúry centralizovaného zásobovania teplom a chladom;

g) stratégie, politiky a opatrenia, ktoré možno prijať do roku 2020 a do roku 2030 na využitie potenciálu uvedeného v písmene e), aby sa uspokojil dopyt uvedený v písmene d), a v prípade, že je to vhodné, aj návrhy na:

i) zvýšenie podielu kombinovanej výroby na výrobe tepla a chladu a na výrobe elektriny;

ii) rozvoj účinnej infraštruktúry centralizovaného zásobovania teplom a chladom s cieľom zapracovať rozvoj vysokoúčinnej kombinovanej výroby a využívanie vykurovania a chladenia z odpadového tepla a obnoviteľných zdrojov energie;

▼B

iii) podporu umiestňovania nových tepelných zariadení na výrobu elektriny a priemyselných zariadení vyrábajúcich odpadové teplo na miestach, kde sa spätne využije maximálne množstvo dostupného odpadového tepla, aby sa uspokojil existujúci alebo odhadovaný dopyt po vykurovaní a chladení;

iv) podporu umiestňovania nových obytných zón alebo nových priemyselných zariadení, ktoré vo svojich výrobných procesoch spotrebúvajú teplo, tam, kde môže dostupné odpadové teplo, ako sa identifikuje v komplexnom posúdení, prispieť k uspokojeniu ich dopytov po vykurovaní a chladení. To by mohlo zahŕňať návrhy podporujúce zoskupovanie viacerých jednotlivých zariadení na rovnakom mieste s cieľom zaručiť optimálny súlad medzi dopytom a ponukou tepla a chladenia;

v) podporu napojenia tepelných zariadení na výrobu elektriny, priemyselných zariadení vyrábajúcich odpadové teplo, spaľovní odpadu a iných zariadení využívajúcich odpad na výrobu energie na miestnu sieť centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom;

vi) podporu napojenia obytných zón a priemyselných zariadení, ktoré vo svojich výrobných procesoch spotrebúvajú teplo, na miestnu sieť centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom;

h) podiel vysokoúčinnej kombinovanej výroby a stanoveného potenciálu a pokroku dosiahnutého podľa smernice 2004/8/ES;

i) odhadované množstvo primárnych úspor energie;

j) odhad prípadných opatrení vykurovania a chladenia financovaných z verejných zdrojov s ročným rozpočtom a stanovením prvku potenciálnej pomoci. To nemá vplyv na samostatné oznamovanie systémov štátnej pomoci na účely posúdenia štátnej pomoci.

2. Komplexné posúdenie sa môže v primeranej miere skladať zo súboru regionálnych a miestnych plánov a stratégií.

▼B

PRÍLOHA IX

ANALÝZA NÁKLADOV A PRÍNOSOV

Časť 1

Základné zásady analýzy nákladov a prínosov

Účelom vypracovania analýz nákladov a prínosov, pokiaľ ide o opatrenia na podporu efektívnosti vykurovania a chladenia, ako sa uvádza v článku 14 ods. 3, je poskytnúť základ pre rozhodovanie v súvislosti s kvalifikovaným stanovením priorít obmedzených zdrojov na úrovni spoločnosti.

Analýza nákladov a prínosov sa môže vzťahovať na posúdenie projektu alebo skupiny projektov v rámci širšieho posúdenia na miestnej, regionálnej alebo národnej úrovni, a to s cieľom určiť na účely plánovania vykurovania čo najviac nákladovo efektívnu a prínosnú alternatívu vykurovania alebo chladenia pre danú geografickú oblasť.

Analýzy nákladov a prínosov na účely článku 14 ods. 3 zahŕňajú ekonomickú analýzu vzťahujúcu sa na sociálno-ekonomické a environmentálne faktory.

Analýzy nákladov a prínosov zahŕňajú tieto kroky a aspekty:

a) Stanovenie systémového a geografického vymedzenia

Rozsah daných analýz nákladov a prínosov určuje príslušný energetický systém. Geografické vymedzenie sa vzťahuje na vhodnú, jasne určenú geografickú oblasť, napr. konkrétny región alebo metropolitnú oblasť, s cieľom predísť výberu neoptimálnych riešení pre jednotlivé projekty.

b) Integrovaný prístup k možnostiam dopytu a ponuky

Pri analýze nákladov a prínosov sa zohľadnia všetky relevantné zdroje dodávky, ktoré sú dostupné v rámci systémového a geografického vymedzenia, vrátane odpadového tepla zo zariadení na výrobu elektriny a z priemyselných zariadení a energie z obnoviteľných zdrojov, ako aj vlastnosti a trendy týkajúce sa dopytu po vykurovaní a chladení, pričom sa použijú dostupné údaje.

c) Vypracovanie základného scenára

Základný scenár má slúžiť ako referenčný bod, podľa ktorého sa hodnotia alternatívne scenáre.

d) Identifikácia alternatívnych scenárov

Zvážia sa všetky príslušné alternatívy základného scenára. Scenáre, ktoré nie sú realizovateľné z technických dôvodov, finančných dôvodov a z dôvodu vnútroštátnych právnych predpisov alebo časových obmedzení, možno vylúčiť v skorej fáze analýzy nákladov a prínosov, ak je to opodstatnené, a to na základe presných, jednoznačných a podložených úvah.

Ako alternatívne scenáre v porovnaní so základným scenárom by sa v analýze nákladov a prínosov mala brať do úvahy len vysokoúčinná kombinovaná výroba, účinné centralizované zásobovanie teplom a chladom alebo alternatívy dodávky z účinného individuálneho vykurovania a chladenia.

e) Metóda výpočtu prevahy prínosov nad nákladmi

i) Posudzujú a porovnávajú sa celkové dlhodobé náklady a prínosy možností dodávky tepla alebo chladu.

▼B

ii) Pri hodnotení sa použije kritérium čistej súčasnej hodnoty (net present value – NPV).

iii) Zvolí sa taký časový horizont, aby sa zahrnuli všetky príslušné náklady a prínosy scenárov. Napríklad pre plynovú elektráreň by vhodným časovým horizontom mohlo byť 25 rokov, pre systém centralizovaného zásobovania teplom 30 rokov alebo pre vykurovacie zariadenie, ako sú kotly, 20 rokov.

f) Výpočet a prognóza cien a iné predpoklady pre ekonomickú analýzu

i) Členské štáty poskytnú na účely analýz nákladov a prínosov predpokladané ceny hlavných vstupných a výstupných faktorov a predpokladanú diskontnú sadzbu.

ii) Diskontná sadzba použitá v ekonomickej analýze na výpočet čistej súčasnej hodnoty sa zvolí na základe európskych alebo vnútroštátnych usmernení ([1]).

iii) Členské štáty používajú vnútroštátne, európske alebo medzinárodné prognózy vývoja cien energie, ak je to vhodné v ich celoštátnom a/alebo regionálnom/miestnom kontexte.

iv) Ceny použité v ekonomickej analýze odrážajú skutočné sociálno-ekonomické náklady a prínosy a mali by v rámci možností zahŕňať externé náklady, ako sú napríklad vplyvy na životné prostredie a zdravie, t. j. v prípade, ak existuje trhová cena alebo ak je už zahrnutá v európskom alebo vnútroštátnom právnom predpise.

g) Ekonomická analýza: posúdenie vplyvov

V ekonomickej analýze sa zohľadnia všetky príslušné hospodárske vplyvy.

Členské štáty môžu pri rozhodovaní v analyzovaných scenároch posúdiť a zohľadniť náklady a úspory energie v dôsledku zvýšenej pružnosti dodávok energie a optimálnejšieho prevádzkovania elektrických sietí vrátane ušetrených nákladov a úspor zo znížených investícií do infraštruktúry.

K nákladom a prínosom, ktoré sa berú do úvahy, patria aspoň tieto prvky:

i) Prínosy:

— hodnota výstupu pre spotrebiteľa (teplo a elektrina),

— externé prínosy, ako sú prínosy z hľadiska životného prostredia a zdravia, a to do maximálne možnej miery.

ii) Náklady:

— kapitálové náklady na zariadenia a vybavenie,

— kapitálové náklady na pridružené energetické siete,

— variabilné a fixné prevádzkové náklady,

— náklady na energiu,

— environmentálne náklady a náklady na zdravie do maximálne možnej miery.

([1]) Vo vnútroštátnej diskontnej sadzbe zvolenej na účely ekonomickej analýzy by sa mali zohľadniť údaje poskytnuté Európskou centrálnou bankou.

▼B

h) Analýza citlivosti

Do posúdenia nákladov a prínosov projektu alebo skupiny projektov sa zahrnie analýza citlivosti na základe rôznych cien energie, diskontných sadzieb a iných premenných faktorov, ktoré majú významný vplyv na výsledok výpočtov.

Členské štáty určia príslušné orgány zodpovedné za vykonanie analýzy nákladov a prínosov v súlade s článkom 14. Členské štáty môžu od príslušných orgánov na miestnej, regionálnej a celoštátnej úrovni alebo prevádzkovateľov jednotlivých zariadení môžu požadovať vykonanie ekonomickej a finančnej analýzy. V súlade s touto prílohou poskytujú podrobnú metodiku a predpoklady a zavádzajú a zverejňujú postupy pre ekonomickú analýzu.

Časť 2

Zásady na účely článku 14 ods. 5 a 7

V analýze nákladov a prínosov sa poskytujú informácie na účely opatrení v článku 14 ods. 5 a 7:

Ak sa plánuje zariadenie vyrábajúce iba elektrinu alebo zariadenie bez rekuperácie tepla, porovnajú sa plánované zariadenia alebo plánovaná modernizácia a rovnocenné zariadenie vyrábajúce rovnaké množstvo elektriny alebo procesného tepla, ktoré však spätne získava odpadové teplo a dodáva teplo prostredníctvom vysokoúčinnej kombinovanej výroby a/alebo sietí účinného centralizovaného zásobovania teplom a chladom.

V rámci geografického vymedzenia sa v posúdení zohľadní plánované zariadenie a všetky príslušné existujúce alebo potenciálne miesta dopytu po teple, ktoré by sa z neho mohli zásobovať, pričom sa vezmú do úvahy racionálne možnosti (napríklad technická uskutočniteľnosť a vzdialenosť).

Vymedzenie systému sa stanoví tak, aby zahŕňalo plánované zariadenie a tepelné zaťaženie, ako je budova (budovy) a priemyselné procesy. V rámci tohto vymedzenia systému sa celkové náklady na poskytnutie tepla a elektriny určia pre obidva prípady a porovnajú sa.

Tepelné zaťaženie zahŕňa existujúce tepelné zaťaženie, ako sú priemyselné zariadenia alebo existujúce systémy centralizovaného zásobovania teplom, a v mestských oblastiach aj tepelné zaťaženie a náklady, ktoré by existovali, ak by skupina budov alebo časť mesta boli vybavené novou sieťou centralizovaného zásobovania teplom a/alebo by boli do takej siete pripojené.

Analýza nákladov a prínosov vychádza z popisu plánovaného zariadenia a z porovnateľného zariadenia/zariadení, pričom tento popis zahŕňa elektrický a tepelný výkon (podľa potreby), typ paliva, plánované využívanie a plánovaný ročný počet prevádzkových hodín, umiestnenie a dopyt po elektrine a teple.

Na účely porovnania sa zohľadní dopyt po tepelnej energii a druhy vykurovania a chladenia použité v blízkych miestach dopytu po teple. Porovnanie sa vzťahuje na náklady súvisiace s infraštruktúrou pre plánované zariadenie a pre zariadenie, s ktorým sa porovnáva.

Analýzy nákladov a prínosov na účely článku 14 ods. 5 obsahujú ekonomickú analýzu zahŕňajúcu finančnú analýzu, v ktorej sa odrážajú skutočné transakcie peňažných tokov v dôsledku investovania do jednotlivých zariadení a ich prevádzky.

Projekty s kladným výsledkom nákladov a prínosov sú tie, v prípade ktorých súčet diskontovaných prínosov v ekonomickej a finančnej analýze prevyšuje súčet diskontovaných nákladov (prevaha prínosov nad nákladmi).

▼B

Členské štáty stanovia pre potreby ekonomickej analýzy hlavné zásady, pokiaľ ide o metodiku, predpoklady a časový horizont.

Členské štáty môžu požadovať, aby spoločnosti zodpovedné za prevádzku tepelných zariadení na výrobu elektriny, priemyselné spoločnosti, siete centralizovaného zásobovania teplom a chladom alebo iné subjekty, ktorých sa dotýka dané systémové a geografické vymedzenie, prispievali údajmi, ktoré sa použijú pri posudzovaní nákladov a prínosov individuálneho zariadenia.

▼B

PRÍLOHA X

Záruka pôvodu elektriny vyrobenej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby

a) Členské štáty prijmú opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby:

i) záruka pôvodu elektriny vyrobenej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby:

— umožnila výrobcom preukázať, že elektrina, ktorú predávajú, je vyrobená vysokoúčinnou kombinovanou výrobou, a aby sa na tieto účely vydávala na žiadosť výrobcu,

— bola presná, dôveryhodná a chránená voči podvodom,

— bola vydávaná, prenášaná a rušená elektronicky;

ii) sa tá istá jednotka energie z vysokoúčinnej kombinovanej výroby počítala iba raz.

b) Záruka pôvodu uvedená v článku 14 ods. 10 obsahuje prinajmenšom tieto informácie:

i) identifikačné údaje, umiestnenie, typ a výkon (tepelný a elektrický) zariadenia, v ktorom sa energia vyrobila;

ii) dátumy a miesta výroby;

iii) dolnú výhrevnosť palivového zdroja, z ktorého sa elektrina vyrobila;

iv) množstvo a využitie tepla vyrobeného spolu s elektrinou;

v) množstvo elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby v súlade s prílohou II, na ktoré sa táto záruka vzťahuje;

vi) úspory primárnej energie vypočítané v súlade s prílohou II na základe harmonizovaných referenčných hodnôt účinnosti uvedených v prílohe II písm. f);

vii) menovitú elektrickú a tepelnú účinnosť zariadenia;

viii) či a do akej miery zariadenie využilo investičnú podporu;

ix) či a do akej miery jednotka energie akýmkoľvek iným spôsobom využila národné systémy podpory a o aký druh systému podpory ide;

x) dátum sprevádzkovania zariadenia a

xi) dátum a krajinu vydania a individuálne identifikačné číslo.

Záruka pôvodu sa vzťahuje na štandardné množstvo 1 MWh. Vzťahuje sa na čistú výrobu elektriny meranú na hranici zariadenia a dodanú do sústavy.

▼B

PRÍLOHA XI

Kritériá energetickej efektívnosti pre reguláciu energetických sietí a tarify elektrických sietí

1. Sieťové tarify odrážajú úspory nákladov v sieťach dosiahnuté na strane spotreby a na základe opatrení reakcie strany spotreby a distribuovanej výroby vrátane úspor zo znižovania nákladov na dodávku alebo investícií do sietí a optimálnejšej prevádzky siete.

2. Sieťová regulácia a tarify nebránia prevádzkovateľom siete ani maloobchodným energetickým spoločnostiam sprístupniť systémové služby pre opatrenia strany spotreby, pre riadenie spotreby a pre distribuovanú výrobu na organizovaných trhoch s elektrinou najmä:

   a) presunom zaťaženia koncových odberateľov z času špičky na čas mimo špičky, berúc do úvahy dostupnosť energie z obnoviteľných zdrojov, energie z kombinovanej výroby a distribuovanej výroby;

   b) úsporami energie z riadenia spotreby zo strany rozptýlených spotrebiteľov prostredníctvom energetických agregátorov;

   c) znížením dopytu na základe opatrení energetickej efektívnosti prijatých poskytovateľmi energetických služieb vrátane spoločností poskytujúcich energetické služby;

   d) pripojením a využívaním zdrojov výroby na nižších úrovniach napätia;

   e) pripojením zdrojov výroby umiestnených bližšie k miestu spotreby a

   f) uskladnením energie.

   Na účely tohto ustanovenia pojem „organizované trhy s elektrinou“ zahŕňa mimoburzové trhy a burzy s elektrinou na obchodovanie s energiou, výkonom, vyrovnávacími a podpornými službami vo všetkých časových rámcoch vrátane termínovaných trhov, denných a vnútrodenných trhov.

3. Sieťové alebo maloobchodné tarify môžu podporovať dynamickú cenotvorbu pre opatrenia v rámci reakcie strany spotreby, ktoré prijímajú koncoví odberatelia, ako sú napríklad:

   a) tarify podľa doby využívania;

   b) cenotvorba v čase kritickej špičky;

   c) cenotvorba v reálnom čase a

   d) zľavy v čase špičky.

▼B

PRÍLOHA XII

POŽIADAVKY NA ENERGETICKÚ EFEKTÍVNOSŤ PRE PREVÁDZKOVATEĽOV PRENOSOVÝCH SÚSTAV A PREVÁDZKOVATEĽOV DISTRIBUČNÝCH SÚSTAV

Prevádzkovatelia prenosových sústav a prevádzkovatelia distribučných sústav:

a) stanovia a zverejnia svoje štandardné pravidlá vzťahujúce sa na znášanie a rozdelenie nákladov na technické úpravy, akými sú napr. pripojenie do sústavy a posilnenie sústavy, zlepšenie prevádzky sústavy a pravidlá nediskriminačného uplatňovania predpisov sústavy, ktoré sú nevyhnutné na začlenenie nových výrobcov dodávajúcich elektrinu vyrobenú vysokoúčinnou kombinovanou výrobou do prepojenej sústavy;

b) poskytnú každému novému výrobcovi elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby, ktorý chce byť pripojený do predmetnej sústavy, komplexné a nevyhnutné informácie, o ktoré tento výrobca požiada, vrátane:

   i) komplexného a podrobného odhadu nákladov spojených s pripojením;

   ii) primeraného a presného harmonogramu prijímania a spracúvania žiadostí o pripojenie do sústavy;

   iii) primeraného orientačného harmonogramu pre každé navrhované pripojenie do sústavy. Celý proces pripájania do sústavy by nemal presiahnuť 24 mesiacov, pričom by sa malo prihliadať na praktickú uskutočniteľnosť a nediskriminačný prístup;

c) zabezpečia štandardizované a zjednodušené postupy pre zapojenie rozptýlených výrobcov elektriny vysokoúčinnou kombinovanou výrobou s cieľom uľahčiť ich pripojenie do sústavy.

Štandardné pravidlá uvedené v písmene a) sa zakladajú na objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritériách s osobitným zohľadnením všetkých nákladov a prínosov spojených s pripojením týchto výrobcov do sústavy. Tieto pravidlá sa môžu vzťahovať na rôzne typy pripojenia.

▼B

PRÍLOHA XIII

Minimálne položky, ktoré sa majú zahrnúť do zmlúv o energetickej efektívnosti uzatvorených s verejným sektorom alebo do špecifikácií súvisiacich výziev na predkladanie ponúk

— Jasný a transparentný zoznam opatrení efektívnosti, ktoré sa majú realizovať, alebo výsledkov v oblasti energetickej efektívnosti, ktoré sa majú dosiahnuť.

— Garantované úspory, ktoré sa majú dosiahnuť realizáciou opatrení v zmluve.

— Trvanie a dôležité medzníky zmluvy, podmienky a výpovedná lehota.

— Jasný a transparentný zoznam povinností každej zmluvnej strany.

— Referenčný dátum alebo dátumy stanovené na dosiahnutie úspor.

— Jasný a transparentný zoznam krokov, ktoré sa majú podniknúť v záujme realizácie opatrenia alebo balíka opatrení, a v príslušných prípadoch súvisiace náklady.

— Povinnosť v plnej miere realizovať opatrenia v zmluve a dokumentácia všetkých zmien uskutočnených počas projektu.

— Predpisy upravujúce zahrnutie rovnocenných požiadaviek do všetkých subdodávateľských zmlúv s tretími stranami.

— Jasné a transparentné informácie o finančných dôsledkoch projektu a rozdelenie podielu oboch zmluvných strán na dosiahnutých peňažných úsporách (t. j. odmena poskytovateľovi služieb).

— Jasné a transparentné ustanovenia o meraní a overovaní dosiahnutých garantovaných úspor, kontrolách kvality a zárukách.

— Ustanovenia objasňujúce postup pri meniacich sa rámcových podmienkach, ktoré ovplyvňujú obsah a výsledok zmluvy (t. j. meniace sa ceny energií, intenzita používania zariadenia).

— Podrobné informácie o povinnostiach každej zmluvnej strany a sankciách v prípade ich porušenia.

▼B

PRÍLOHA XIV

VŠEOBECNÝ RÁMEC NAPREDKLADANIE SPRÁV

Časť 1

Všeobecný rámec pre výročné správy

Ročné správy uvedené v článku 24 ods. 1 sú základom monitorovania pokroku pri plnení národných cieľov do roku 2020. Členské štáty zabezpečia, aby správy obsahovali aspoň tieto informácie:

a) odhad týchto ukazovateľov v predminulom roku [rok X ([1]) – 2]:

   i) primárna energetická spotreba;

   ii) celková konečná energetická spotreba;

   iii) konečná energetická spotreba podľa sektora:

      — priemysel,

      — doprava (rozdelená na osobnú a nákladnú dopravu, ak je k dispozícii),

      — domácnosti,

      — služby;

   iv) hrubá pridaná hodnota podľa sektora:

      — priemysel,

      — služby;

   v) disponibilný príjem domácností;

   vi) hrubý domáci produkt (HDP);

   vii) výroba elektriny v tepelných elektrárňach;

   viii) výroba elektriny z kombinovanej výroby elektriny a tepla;

   ix) výroba tepla v tepelných elektrárňach;

   x) výroba tepla zo zariadení kombinovanej výroby elektriny a tepla vrátane odpadového tepla v priemysle;

   xi) palivové vstupy v tepelných elektrárňach;

   xii) osobokilometre (okm), ak sú k dispozícii;

   xiii) tonokilometre (tkm), ak sú k dispozícii;

   xiv) kombinované dopravné kilometre (okm + tkm) v prípade, že xii) a xiii) nie sú k dispozícii;

   xv) obyvateľstvo.

   V sektoroch so stabilnou alebo rastúcou spotrebou energie členské štáty analyzujú príčiny daného stavu a k odhadu priložia svoje hodnotenie.

Druhá správa a následné správy tiež obsahujú tieto informácie – písmená b) až e):

b) aktualizované informácie o najdôležitejších legislatívnych a nelegislatívnych opatreniach realizovaných v predchádzajúcom roku, ktoré prispievajú k plneniu celkových národných cieľov energetickej efektívnosti do roku 2020;

([1]) X = súčasný rok.

▼B

c) celková podlahová plocha budov s celkovou úžitkovou podlahovou plochou viac ako 500 m^2 a od 9. júla 2015 viac ako 250 m^2 vo vlastníctve a v užívaní ústredných orgánov štátnej správy členského štátu, v prípade ktorej sa k 1. januáru roka, v ktorom sa má správa predložiť, nesplnili požiadavky energetickej hospodárnosti uvedené v článku 5 ods. 1;

d) celková podlahová plocha vykurovaných a/alebo chladených budov vo vlastníctve a v užívaní ústredných orgánov štátnej správy členských štátov, ktorá bola obnovená v predchádzajúcom roku v zmysle článku 5 ods. 1, alebo objem úspor energie v oprávnených budovách vlastnených a užívaných ústrednými orgánmi štátnej správy v zmysle článku 5 ods. 6;

e) úspory energie dosiahnuté prostredníctvom národných povinných schém energetickej efektívnosti uvedených v článku 7 ods. 1 alebo alternatívnymi opatreniami prijatými podľa článku 7 ods. 9.

Prvá správa zahŕňa aj národný cieľ uvedený v článku 3 ods. 1.

Do výročných správ uvedených v článku 24 ods. 1 môžu členské štáty zahrnúť aj dodatočné národné ciele. Tieto sa môžu týkať najmä štatistických ukazovateľov vymenovaných v písmene a) tejto časti alebo ich kombinácie, napr. energetickej náročnosti týkajúcej sa primárnej alebo konečnej spotreby energie alebo energetickej náročnosti podľa odvetví.

Časť 2

Všeobecný rámec pre národné akčné plány energetickej efektívnosti

Národné akčné plány energetickej efektívnosti uvedené v článku 24 ods. 2 poskytujú rámec pre rozvoj národných stratégií energetickej efektívnosti.

Národné akčné plány energetickej efektívnosti zahŕňajú dôležité opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti a očakávané/dosiahnuté úspory energie okrem iného aj v oblasti dodávky, prenosu a distribúcie energie, ako aj konečného využitia energie. Členské štáty zabezpečia, aby národné akčné plány energetickej efektívnosti obsahovali aspoň tieto informácie:

1. Ciele a stratégie

— Indikatívny národný cieľ energetickej efektívnosti do roku 2020 podľa článku 3 ods. 1.

— Národný indikatívny cieľ úspor energie stanovený v článku 4 ods. 1 smernice 2006/32/ES.

— Ďalšie platné ciele energetickej efektívnosti vzťahujúce sa na celé hospodárstvo alebo konkrétne sektory.

2. Opatrenia a úspory energie

Národné akčné plány energetickej efektívnosti poskytujú informácie o prijatých alebo plánovaných opatreniach, ktoré sa majú prijať na účely vykonávania hlavných prvkov tejto smernice, ako aj informácie o súvisiacich úsporách.

a) Úspory primárnej energie

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvádzajú dôležité opatrenia a činnosti vykonané na dosiahnutie úspor primárnej energie vo všetkých sektoroch hospodárstva. Pri každom opatrení alebo balíku opatrení/činností sa uvedú odhady očakávaných úspor na rok 2020 a úspory dosiahnuté v čase predloženia správ.

▼B

Ak sú dostupné informácie o ďalších vplyvoch/prínosoch opatrení (zníženie emisií skleníkových plynov, lepšia kvalita ovzdušia, vytvorenie pracovných miest atď.) a rozpočet na vykonávanie týchto opatrení, mali by sa uviesť.

b) Úspory konečnej energie

V prvom a druhom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti sa uvedú výsledky plnenia cieľa úspor konečnej energie stanoveného v článku 4 ods. 1 a 2 smernice 2006/32/ES. Ak výpočet/odhad úspor na opatrenie nie je k dispozícii, uvedie sa zníženie spotreby energie na úrovni sektora v dôsledku (kombinácie) opatrení.

V prvom a druhom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti sa takisto uvedie metóda merania a/alebo výpočtu použitá na výpočet úspor energie. Ak sa použije „odporúčaná metóda ([1])“, mali by sa v národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti uviesť príslušné odkazy.

3. Špecifické informácie vzťahujúce sa na túto smernicu

3.1. Verejné subjekty (článok 5)

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvádza zoznam verejných subjektov, ktoré vypracovali plán energetickej efektívnosti v súlade s článkom 5 ods. 7.

3.2. Povinnosti energetickej efektívnosti (článok 7)

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvádzajú národné koeficienty zvolené v súlade s prílohou IV.

V prvom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti sa uvedie krátky opis národného systému uvedeného v článku 7 ods. 1 alebo alternatívnych opatrení prijatých podľa článku 7 ods. 9.

3.3. Energetické audity a systémy energetického manažérstva (článok 8)

Národné akčné plány energetickej efektívnosti obsahujú:

a) počet energetických auditov vykonaných v predchádzajúcom období;

b) počet energetických auditov vykonaných vo veľkých podnikoch v predchádzajúcom období;

c) počet veľkých podnikov na ich území s uvedením počtu podnikov, na ktoré sa vzťahuje článok 8 ods. 5.

3.4. Podpora efektívnosti vykurovania a chladenia (článok 14)

Národné akčné plány energetickej efektívnosti obsahujú posúdenie pokroku dosiahnutého pri vykonávaní komplexného posúdenia uvedeného v článku 14 ods. 1.

3.5. Prenos a distribúcia energie (článok 15)

V prvom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti a následných správach, ktoré sa majú potom predkladať každých 10 rokov, sa uvedie vykonané posúdenie, opatrenia a investície určené na využívanie potenciálu energetickej efektívnosti pre plynárenskú a elektrizačnú infraštruktúru uvedené v článku 15 ods. 2.

([1]) Odporúčania k metódam merania a overovania v rámci smernice 2006/32/ES o energetickej účinnosti konečného využitia energie a energetických službách.

▼B

3.6. Členské štáty podávajú v rámci národných akčných plánov energetickej efektívnosti správu o opatreniach, ktoré podnikli na to, aby umožnili a rozvíjali reakciu strany spotreby, ako sa uvádza v článku 15.

3.7. Dostupnosť systémov kvalifikácie, akreditačných a certifikačných systémov (článok 16)

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvedú informácie o dostupných systémoch kvalifikácie, akreditačných a certifikačných systémoch alebo zodpovedajúcich systémoch kvalifikácie pre poskytovateľov energetických služieb, vykonávateľov energetických auditov a opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti.

3.8. Energetické služby (článok 18)

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvedie odkaz na webovú stránku, na ktorej je k dispozícii zoznam alebo užívateľské rozhranie poskytovateľov energetických služieb v zmysle článku 18 ods. 1 písm. c).

3.9. Ďalšie opatrenia na podporu energetickej efektívnosti (článok 19)

Prvý národný akčný plán energetickej efektívnosti obsahuje zoznam opatrení uvedených v článku 19 ods. 1.

▼B

PRÍLOHA XV

Tabuľka zhody

Smernica 2004/8/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1 ods. 1
článok 2	článok 1 ods. 1
článok 3 písm. a)	článok 2 bod 30
článok 3 písm. b)	článok 2 bod 32
článok 3 písm. c)	článok 2 bod 31
článok 3 písm. d)	článok 2 bod 33
článok 3 písm. e) a f)	—
článok 3 písm. g)	článok 2 bod 35
článok 3 písm. h)	—
článok 3 písm. i)	článok 2 bod 34
článok 3 písm. j)	—
článok 3 písm. k)	článok 2 bod 36
článok 3 písm. l)	článok 2 bod 37
článok 3 písm. m)	článok 2 bod 39
článok 3 písm. n)	článok 2 bod 38
článok 3 písm. o)	—
—	článok 2 body 40, 41, 42, 43 a 44
článok 4 ods. 1	príloha II písm. f) prvý pododsek
článok 4 ods. 2	článok 14 ods. 10 druhý pododsek
článok 4 ods. 3	—
článok 5	článok 14 ods. 10 prvý pododsek a príloha X
článok 6	článok 14 ods. 1 a 3, príloha VIII a IX
článok 7 ods. 1	článok 14 ods. 11
článok 7 ods. 2 a 3	—
článok 8	článok 15 ods. 5
—	článok 15 ods. 6, 7, 8 a 9
článok 9	—
článok 10 ods. 1 a 2	článok 14 ods. 1 a článok 24 ods. 2, príloha XIV časť 2
článok 10 ods. 3	článok 24 ods. 6
článok 11	článok 24 ods. 3
—	článok 24 ods. 5

▼B

Smernica 2004/8/ES	Táto smernica
článok 12 ods. 1 a 3	—
článok 12 ods. 2	príloha II písm. c)
článok 13	článok 22 ods. 2
článok 14	—
článok 15	článok 28
článok 16	—
článok 17	článok 29
článok 18	článok 30
príloha I	príloha I časť II
príloha II	príloha I časť I a časť II posledný pododsek
príloha III	príloha II
príloha IV	príloha VIII
—	príloha IX

Smernica 2006/32/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1 ods. 1
článok 2	článok 1 ods. 1
článok 3 písm. a)	článok 2 bod 1
článok 3 písm. b)	článok 2 bod 4
článok 3 písm. c)	článok 2 bod 6
článok 3 písm. d)	článok 2 bod 5
—	článok 2 body 2 a 3
článok 3 písm. e)	článok 2 bod 7
článok 3 písm. f), g), h) a i)	—
—	článok 2 body 8 až 19
článok 3 písm. j)	článok 2 bod 27
—	článok 2 bod 28
článok 3 písm. k)	—
článok 3 písm. l)	článok 2 bod 25
—	článok 2 bod 26
článok 3 písm. m)	—
článok 3 písm. n)	článok 2 bod 23
článok 3 písm. o)	článok 2 bod 20
článok 3 písm. p)	článok 2 bod 21
článok 3 písm. q)	článok 2 bod 22
článok 3 písm. r) a s)	—
—	článok 2 body 24, 29, 44 a 45

▼B

Smernica 2006/32/ES	Táto smernica
—	článok 3
—	článok 4
článok 4	—
článok 5	Články 5 a 6
článok 6 ods. 1 písm. a)	článok 7 ods. 8 písm. a) a b)
článok 6 ods. 1 písm. b)	článok 18 ods. 3
článok 6 ods. 2	článok 7 ods. 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11 a 12
—	článok 7 ods. 2 a 3
článok 6 ods. 3	článok 18 ods. 2 písm. b) a c)
článok 6 ods. 5	—
článok 7	článok 17
článok 8	článok 16 ods. 1
—	článok 16 ods. 2 a 3
článok 9 ods. 1	článok 19
článok 9 ods. 2	článok 18 ods. 1 písm. d) bod i)
—	článok 18 ods. 1 písm. a), b), c), d) bod ii) a písm. e)
článok 10 ods. 1	článok 15 ods. 4
článok 10 ods. 2	článok 15 ods. 3
—	článok 15 ods. 7, 8 a 9
článok 11	článok 20
článok 12 ods. 1	článok 8 ods. 1
článok 12 ods. 2	—
—	článok 8 ods. 2, 3, 4, 5, 6 a 7
článok 12 ods. 3	—
článok 13 ods. 1	článok 9
článok 13 ods. 2	článok 10 a príloha VII bod 1.1
článok 13 ods. 3	príloha VII body 1.2 a 1.3
—	článok 11
—	článok 12
—	článok 13
—	článok 15 ods. 1 a 2
—	článok 18 ods. 2 písm. a) a d)
—	článok 21
článok 14 ods. 1 a 2	článok 24 ods. 1 a 2
článok 14 ods. 3	—

▼B

Smernica 2006/32/ES	Táto smernica
článok 14 ods. 4 a 5	článok 24 ods. 3
—	článok 24 ods. 4 a ods. 7 až 11
—	článok 22 ods. 1
článok 15 ods. 1	článok 22 ods. 2
článok 15 ods. 2, 3 a 4	—
—	článok 23
—	článok 25
článok 16	článok 26
článok 17	článok 27
článok 18	článok 28
článok 19	článok 29
článok 20	článok 30
príloha I	—
príloha II	príloha IV
príloha III	—
príloha IV	—
príloha V	—
príloha VI	príloha III
—	príloha V
—	príloha VI
—	príloha VII
—	príloha XI
—	príloha XII
—	príloha XIII
—	príloha XIV
—	príloha XV